Sfântul sfinţit mucenic Ermolae

(s.v. 26 iulie / s.n. 8 august)

Materiale despre Sfântul sfinţit mucenic Ermolae:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-sfin%C5%A3it-muc-Ermolae-(26-iulie)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Ermolae

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Ermolae

***

Sfântul Ermolae, fiind rânduit de Dumnezeu în înalta treaptă a preoţiei în cetatea Nicomidiei, şi-a revărsat harul său nu numai asupra nevoilor sufleteşti ale semenilor săi, ci, având şi darul vindecării trupeşti, a tămăduit " toată boala şi toată neputinţa în popor". Sfântul sfinţit Ermolae 1-a botezat pe cel care avea să fie Sfântul mare mucenic Pantelimon, doctorul fără de arginţi, împreună cu care a şi fost judecat, torturat şi omorât prin decapitare. Ermip şi Ermocrat au luat şi ei mucenicia împreună cu dânşii şi cu toţii au fost încununaţi cu cununile biruinţei şi slavei în împărăţia lui Hristos. Ei au luat cu cinste mucenicia cam pe la anul 304.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 3
În această lună (iulie), ziua a douăzeci şi şasea - Sfântul sfinţitul mucenic Ermolae, şi cei dimpreună cu dânsul. Şi Sfânta cuvioasă muceniță Paraschevi (Minei) 6
Canon de rugăciune către Sfântul sfinţit mucenic Ermolae 28
Acatistul Sfântului sfințit mucenic Ermolae, doctor fără de arginți, duhovnicul Sfântului mare mucenic Pantelimon (26 iulie) 37
Acatistul Sfântului mare mucenic Pantelimon 47
Imnografie 58
Sfântul sfinţit mucenic Ermolae, preotul Nicomidiei 59
Vieţile Sfinţilor - Sfântul sfinţit mucenic Ermolae, preotul Nicomidiei şi cei împreună cu dânsul.....61
Sinaxar din 26 iulie.....63
Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul cuvios Ioanichie cel nou de la Muscel; Sfânta cuvioasă muceniţă Paraschevi din Roma; Sfântul sfințit mucenic Ermolae și cei împreună cu dânsul, Ermip și Ermocrat 67
Proloage din 26 iulie 73
Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida din 26 iulie 80
Pomenirea Sfântului sfinţit mucenic Ermolae 80
Pomenirea Sfintei cuvioase muceniţe Paraschevi 80
Pomenirea Sfântului cuvios Moise, ungurul.....82
Cântare de laudă la Sfântul Moise, ungurul 82
Icoane 87

Evanghelia şi Apostolul zilei

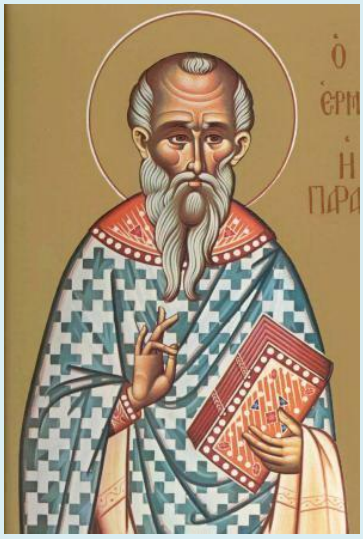

Evanghelia

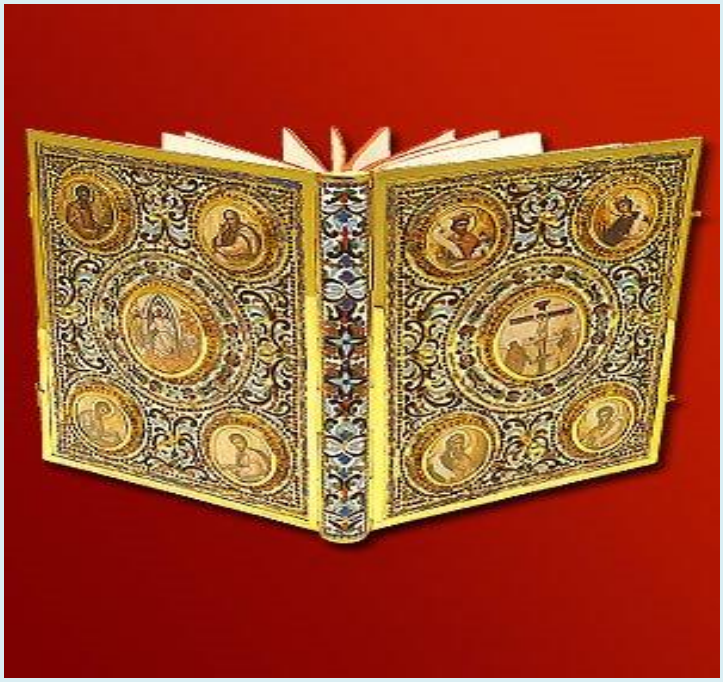

Ev. Marcu 5, 24-34

24. Şi a mers cu el. Şi mulţime multă îl urma pe Iisus Şi Îl îmbulzea.
25. Şi era o femeie care avea, de doisprezece ani, curgere de sânge.
26. Şi multe îndurase de la mulţi doctori, cheltuindu-şi toate ale sale, dar nefolosind nimic, ci mai mult mergând înspre mai rău.

27. Auzind ea cele despre Iisus, a venit în mulţime şi pe la spate s-a atins de haina Lui.
28. Căci îşi zicea: De mă voi atinge măcar de haina Lui, mă voi vindeca!
29. Şi îndată izvorul sângelui ei a încetat şi ea a simţit în trup că s-a vindecat de boală.
30. Şi îndată, cunoscând Iisus în Sine puterea ieşită din El, întorcându-Se către mulţime, a întrebat: Cine s-a atins de Mine?
31. Şi I-au zis ucenicii Lui: Vezi mulţimea îmbulzindu-Te şi zici: Cine s-a atins de Mine?
32. Şi Se uita împrejur să vadă pe aceea care făcuse aceasta.
33. Iar femeia, înfricoşându-se şi tremurând, ştiind ce i se făcuse, a venit şi a căzut înaintea Lui şi I-a mărturisit tot adevărul;
34. Iar El i-a zis: Fiică, credinţa ta te-a mântuit, mergi în pace şi fii sănătoasă de boala ta!

Apostol

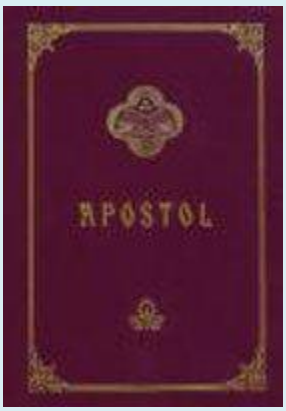

Epistola către Timotei a Sfântului apostol Pavel

I Timotei 3, 13-16; 4, 1-5

Fiule Timotei,
13. Căci cei ce slujesc bine, rang bun dobândesc şi mult curaj în credinţa cea întru Hristos Iisus.
14. Îţi scriu aceasta nădăjduind că voi veni la tine fără întârziere;
15. Ca să ştii, dacă zăbovesc, cum trebuie să petreci în casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui viu, stâlp şi temelie a adevărului.

16. Şi cu adevărat, mare este taina dreptei credinţe: Dumnezeu S-a arătat în trup, S-a îndreptat în Duhul, a fost văzut de îngeri, S-a propovăduit între neamuri, a fost crezut în lume, S-a înălţat întru slavă.

1. Dar Duhul grăieşte lămurit că, în vremurile cele de apoi, unii se vor depărta de la credinţă, luând aminte la duhurile cele înşelătoare şi la învăţăturile demonilor,
2. Prin făţărnicia unor mincinoşi, care sunt înfieraţi în cugetul lor.
3. Aceştia opresc de la căsătorie şi de la unele bucate, pe care Dumnezeu le-a făcut, spre gustare cu mulţumire, pentru cei credincioşi şi pentru cei ce au cunoscut adevărul,
4. Pentru că orice făptură a lui Dumnezeu este bună şi nimic nu este de lepădat, dacă se ia cu mulţumire;
5. Căci se sfinţeşte prin cuvântul lui Dumnezeu şi prin rugăciune.

În această lună (iulie), ziua a douăzeci şi şasea - Sfântul sfinţitul mucenic Ermolae, şi cei dimpreună cu dânsul. Şi Sfânta cuvioasă muceniță Paraschevi (Minei)

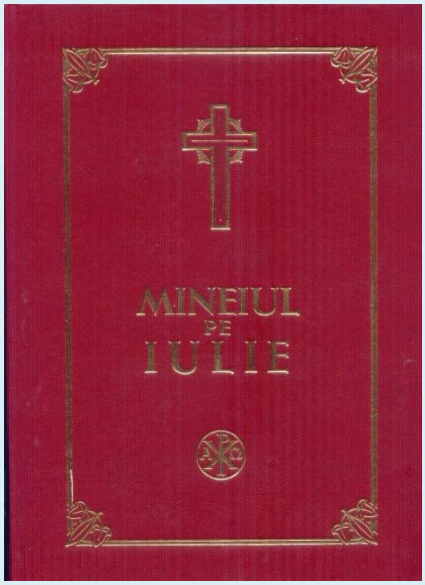

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., Stihirile pe 6, ale sfinţilor 3 şi ale sfintei 3:

Stihirile Sfinţilor glasul al 8-lea:

Podobie: O, prea slăvită minune! Izvorul vieţii în mormânt se pune, şi scară către Cer mormântul se face; veseleşte-te Ghetsimanì, a Născătoarei de Dumnezeu sfântă casă. Să strigăm credincioşii, pe Gavriil având începător cetelor: cea plină de dar bucură-te, cu tine este Domnul, cel ce dă lumii prin tine mare milă.

Mucenice pătimitorule Ermolae, făcându-te preot lui Iisus, Atotţiitorului, cu sfinţenie ai dorit viaţă prea sfinţită; şi cu cuvintele tale cele cinstite, prin dar, pe popoare le-ai mântuit din întunericul cel spurcat, şi te-ai mutat către cele mai presus de lume, scăldându-te cu sângele cel din chinuri, de Dumnezeu fericite.

Mucenice pătimitorule Ermolae, ascunzându-te odinioară pentru frica celor fărădelege, cu bucurie ai arătat lui Pantelimon purtătorului de chinuri, taina cea ascunsă a bunei credinţe şi a cunoştinţei; şi pe urmă arătându-te foarte cu osârdie, ai murit pentru Hristos, care a voit să pătimească pentru bunătatea Sa.

Pe Ermip şi pe Ermolae şi pe Ermocrat, mucenicii Domnului, care cu credinţă s-au nevoit minunat, şi au omorât pe vicleanul, şi s-au scăldat cu baia, care nu se spurcă niciodată cu a doua spurcăciune, să-i lăudăm, şi cu sfinţenie mărindu-i, şi adunându-ne toţi, să prăznuim pomenirea lor.

Alte **Stihiri** ale Sfintei, glasul şi podobia asemenea:

O, prea slăvită minune! Paraschevo înţeleaptă, tu cu bărbăţie chinuindu-te, cu osârdie ai surpat trufia lui Antonin; şi ca una ce te-ai învrednicit de darurile chemării celei de sus, şi cununilor cinstită; adu-ţi aminte pururea către Domnul pentru robii tăi, cei ce cu credinţă te cinstim, ca să ne miluim noi.

Muceniţă a lui Hristos prea lăudată, ceea ce ai iubit pe Hristos din tot sufletul, tu foarte cu tărie ai răbdat rănile muncilor; şi şuviţându-ţi-se coastele cu bătăi, şi suferind toate chinurile pentru doritul tău, ai câştigat cununile cele de la Dânsul. Pentru aceea te lăudăm fericită de Dumnezeu.

Cuvioasă muceniță mărită, cine va putea spune durerile ostenelilor tale; şi minunile cele bărbăteşti ale muceniciei tale, blândeţile şi răbdarea care ai arătat ca una fără de trup cinstită. Pentru aceea te-ai făcut părtaşă îngerilor Paraschevo, mireasă a Împăratului tuturor şi vas al Duhului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *a sfintei, glasul al 6-lea*

Fecioară muceniță, purtătoare de chinuri Paraschevo prea mărită, cere să ne mântuiască de supărări şi de scârbe, şi de osânda cea viitoare, cei ce săvârşesc după cuviinţă pătimirea ta, prin rugăciunile tale cele către Dumnezeu, muceniță pururea pomenită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cine nu te va fericii pe tine, Preasfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda prea curată naşterea ta ? Că Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, acelaşi din tine cea curată a ieşit, negrăit întrupându-se, din fire Dumnezeu fiind, şi cu firea Om făcându-se pentru noi. Nu în două feţe fiind despărţit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut. Pe Acela roagă-L, curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

La Stihoavnă

Stihirile, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Răbdând prea slăvită, munci cu multe dureri, de bunăvoie ai năvălit la dânsele cu cuget bărbătesc; şi chipurile închinăciunii elinilor ca praful le-ai pisat. Căci cu puterea Crucii ai ucis pe vrăjmaşul, cel ce se lăuda să-şi pună scaunul mai presus de stele, că înaintea picioarelor tale a crăpat, ca o pasăre batjocorindu-se.

Stih: Aşteptând am aşteptat pe Domnul, şi a căutat spre mine, şi a auzit rugăciunea mea.

Din dumnezeiască purtare de grijă, îndată îngerul greutatea lespezii o a arătat ca o frunză, arsura focului o a arătat abur răcoros, precum odinioară tinerilor vederea celui de-al patrulea către dânşii, cu care împreună strigă: Mare este mila Ta prea Îndurătorule! Pentru aceea veselindu-mă, mă închin numelui Tău Celui prea lăudat.

Stih: Şi a întărit picioarele mele pe piatră şi a îndreptat paşii mei.

Având totdeauna curăţirea trupului, şi luminarea sufletului, te-ai arătat fără prihană; căci tu dorind de Mirele, ai umblat pe urma mirului celui înţelegător, cinstită Paraschevo, pururea pomenită. Şi acum roagă pe Mântuitorul tuturor, să dea iertare greşelilor, celor ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 6-lea*

Veniţi toate marginile pământului, să adunăm ceată duhovnicească, să lăudăm pe fecioara muceniţa lui Hristos, zicând: Bucură-te, Paraschevo cuvioasă şi de Dumnezeu cinstită; bucură-te, ceea ce de bunăvoie ai primit mucenicie. Bucură-te, ceea ce eşti întocmai la stare cu mucenicii, şi de un lăcaş cu cuvioşii. Cu care dimpreună roagă-te, să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Făcătorul şi Mântuitorul meu prea curată, Hristos Domnul din pântecele tău ieşind, întru mine îmbrăcându-se, din blestemul cel dintâi pe Adam l-a slobozit. Pentru aceasta ţie prea curată ca Maicii lui Dumnezeu şi Fecioarei cu adevărat, strigăm fără tăcere ca îngerul, bucură-te: Bucură-te, Stăpână, folositoarea şi acoperământul, şi mântuirea sufletelor noastre.

Tropar, glasul al 4-lea: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chi-

nuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *al sfintei, glasului 1*

Osârdia ta asemenea chemării făcându-o, ceea ce eşti cu acelaşi nume numită, credinţa ta întocmai cu numele întru locuinţă o ai moştenit, Paraschevo cea purtătoare de chinuri; pentru aceasta verşi tămăduiri şi te rogi pentru sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul..., Troparul sfinţilor de două ori.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *al sfintei,* ***Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. a Născătoarei***

După întâia Catismă, **Sedealna**, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Iubind pe Hristos cel prea frumos, şi prin curăţie înfrumuseţându-ţi sufletul, prin tot felul de osteneli şi de scârbe, cu Dânsul te-ai logodit, ca o mucenită fără prihană. Pentru aceasta te-a învrednicit cămărilor de Mire celor cereşti, ceea ce te rogi Lui pentru noi, cei ce te cinstim, Paraschevo prea lăudată. *(de două ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi păcătoşii şi smeriţii, şi să cădem cu pocăinţă, strigând dintru adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne milostivindu-te spre noi, sârguieşte, că pierim de mulţimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deşerţi, că pe tine una nădejde te-am câştigat.

După a doua Catismă, **Sedealna**, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Înfrumuseţându-te pe sineţi cu cinstită viaţă, şi cu podoaba pătimirii, ca o mieluşea fără prihană şi curată, tăinuit te-ai unit cu Domnul. Pentru aceasta ai primit darul tămăduirilor, vindecând toate bolile cu puterea Duhului. *(de două ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Maica lui Dumnezeu pe tine te ştim toţi, care Fecioară cu adevărat, şi după naştere te-ai arătat, cei ce cu dragoste alergăm la a ta bunătate. Că pe tine te avem păcătoşii folositoare, pe tine te-am agonisit întru ispite mântuire, una cea cu totul fără prihană.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.

17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canoanele - Unul din Octoih, cu Irmosul pe 6, şi din Minei două, pe 8.

Canonul Sfântului Ermolae

facere a lui Iosif

Cântarea 1

Irmos: Să cântăm Domnului, celui ce a povăţuit pe poporul Său prin Marea Roşie, cântare de biruinţă, căci cu slavă S-a prea slăvit.

Cu cântări să lăudăm pomenirea lui Ermolae cea purtătoare de lumină, şi prea lăudată şi prea slăvită, slăvind pe Hristos.

Mare îţi este lauda Ermolae prea lăudate, că te-ai arătat slugă prea fierbinte lui Dumnezeu celui mare.

După lege săvârşind nevoinţa, mărite, ai călcat semeţiile celor fărădelege, pururea pomenite mucenice Ermolae.

Bogat te-ai arătat, pe Hristos având-l bogăţie nedeşertată, şi îmbogăţind inimile cele sărăcite prea fericite Ermolae.

A Născătoarei

Fă-mi milostiv pe Hristos prea curată Fecioară, scoţându-mă din osânda cea îngrozită, la ziua judecăţii.

Alt Canon, al Sfintei Paraschevi

facere a lui Teofan

Cântarea 1

Irmos: Adâncul Mării Roşii, cu urme neudate, pedestru trecându-I Israel cel ce de mult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Cere să ni se dea har şi iertare de greşeli nouă, celor ce lăudăm pomenirea ta cea purtătoare de lumină, muceniță prea lăudată Paraschevo, pururea pomenită, prin rugăciunile tale cele către Domnul.

Tu te-ai arătat frumuseţe muceniţelor, că ai surpat măiestriile vrăjmaşului cu arma Crucii, şi biruind cruzimea tiranilor prin chinuire, ai propovăduit credinţa cea cinstitoare de Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tiranul cel cumplit, care da închinăciune celor ciopliţi, a socotit că-ţi va slăbi tăria răbdării muceniță, dar cu înţeleptele tale cuvinte s-a slăbit semeţia lui.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Din sângiurile tale cele curate se naşte Cuvântul, Stăpână, luând trup însufleţit şi pe noi, care ne-am alunecat din muşcarea înşelătorului, ne-a zidit din nou cu dumnezeiasca Lui putere.

Canonul Sfântului Ermolae

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti Întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne; Tu eşti lumina celor întunecaţi şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Întărindu-te înţelepte părinte cu puterea Duhului, celui ce toate lucrează, ai surpat puterea celui tare întru răutate.

Făcutu-te-ai cunoscut Atotţiitorului sfinte, făcându-i Lui pe toţi cunoscuţi, prin cuvântul tău cel dumnezeiesc.

Învăţându-se Pantelimon de duhul tău înţelepte, a cunoscut pe Ziditorul, şi după lege s-a chinuit.

A Născătoarei

Mântuieşte-mă, Preacurată de viforul cel cumplit al păcatelor, şi de cugetele cele ce fără milă năpădesc inima mea.

Alt Canon, al Sfintei Paraschevi

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veseleşte de Tine Biserica...

Dumnezeiescul Duh întărea slăbiciunea ta, şi o a arătat luminată, închipuind foarte bine strălucirea sufletului tău cel curat.

Tu, muceniţă a lui Hristos, întărindu-te de puterea lui Hristos, ca un diamant prea tare, răbdai bătăile cele fără milă cu vinele de bou.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pentru dragostea cea către Dumnezeu, tare ai răbdat în privelişte risipirea trupului, şi chinurile cele amare şi nesuferite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Singură tu Maica lui Dumnezeu te-ai făcut pricinuitoare bunătăţilor, celor mai presus de fire, la cei de pe pământ; pentru aceea strigăm ţie, bucură-te.

Irmosul: Se veseleşte de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu eşti Puterea mea, Doamne, Scăparea şi Întărirea.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Petrecând cu bună credinţă ca un sfinţit, ai primit cununa muceniciei, şi stingând jertfele cele idoleşti, ai fost bun păstor turmei lui Hristos, prea înţelepte şi dascăl adevărat al lui Pantelimon. Pentru aceasta cu cântări te cinstim pe tine, strigând: Mântuieşte-ne pe noi pururea din nevoi prin rugăciunile tale, părintele nostru Ermolae.

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Petrecându-ţi viaţa cu sfinţenie, te-ai arătat preot Mântuitorului; luminând pe cei ce cu credinţă se apropie de tine totdeauna, şi la sfârşitul tău fericite dumnezeieşte ai strălucit. Pentru aceasta săvârşindu-ţi purtătoare de lumină şi sfântă pomenirea ta, te lăudăm pe tine, şi cu credinţă te fericim, Ermolae purtătorule de chinuri; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sedealna sfintei, asemenea: Din scutecele maicii tale ai fost dată lui Hristos, şi ca o muceniţă pururea bine ai plăcut Mântuitorului tuturor şi semeţiile tiranilor cu tărie le-ai călcat, şi muncile cu adevărat bărbăteşte le-ai răbdat. Pentru aceasta aducându-ţi ţie Hristos cununile, cu mărire te-a gătit către cămara de Mire cea cerească, Paraschevo, vrednică de laudă; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de greşeli, celor ce cu credinţă prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ca pe o Fecioară, care singură între femei ai născut fără sămânţă pe Dumnezeu cu trup, toate neamurile omeneşti te fericim, că s-a sălăşluit întru tine Focul Dumnezeirii, şi ca pe un prunc cu lapte ai hrănit pe Ziditorul şi Domnul; pentru aceasta neamul îngeresc şi omenesc, după vrednicie slăvim naşterea ta, şi cu un glas strigăm ţie: Roagă pe Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce se închină cu credinţă prea sfintei naşterii tale.

Canonul Sfântului Ermolae

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Căile tale îndreptându-se de Dumnezeiescul Duh, au împiedicat căile vrăjmaşului, şi s-au arătat multora cale de îndreptare.

Preot prea sfinţit, mucenic prea adevărat te-ai făcut Ermolae, vrednicule de minune; pentru aceea toţi te lăudăm.

Cu cuget viteaz tăbărând înaintea celor fărădelege, ai primit cununa muceniciei, bărbăteşte chinuindu-te prea sfinţite.

A Născătoarei

Ca un scaun cu chip de foc porţi pe Stăpânul, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, pe care roagă-L să ne mântuim noi, care ne primejduim de valul păcatului.

Alt Canon, al Sfintei Paraschevi

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat întru a sa rânduială precum se cuvine, grăind: Slavă puterii Tale, Doamne.

Dobândind tămăduiri şi daruri şi vedenii, totdeauna izvorăşti darurile cele dumnezeieşti, celor ce cu credinţă te cinstesc, şi aleargă la Biserica ta mărită.

Neavând cu adevărat nicicum prihană şi întinăciune, şi câştigând sfinţenie trupului, ai văzut îngeri, cu care împreună strigai: Slavă puterii Tale, Doamne.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

O, cât este de înfricoşat semnul! Căci închipuindu-se ziua cea înfricoşată a patimii celei mântuitoare, în trup de femeie ai văzut Paraschevo, Crucea, şi trestia, şi cununa, şi buretele.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Neispitită de nuntă ai născut o Fecioară, şi după naştere te-ai arătat iarăşi Fecioară. Pentru aceea cu glasuri, neîncetat strigăm ţie cu credinţă neîndoită: Bucură-te, Stăpână!

Canonul Sfântului Ermolae

Cântarea a 5-a

Irmos: Din noaptea necunoştinţei, şi a cunoştinţei de Dumnezeu întru lumina feţei Tale Hristoase, a strălucit de dimineaţă lauda Ta în inimile noastre.

Pe cei ţinuţi întru întunericul înşelăciunii, i-ai îndreptat către lumină, şi ai primit plată sfârşindu-te prin sânge.

Într-armaţii lui Hristos, Ermip şi dumnezeiescul Ermolae, împreună cu Ermocrat, prin cuvinte sfinţite se măresc.

Cei trei mucenici împreună chinuindu-se pentru prea cinstita Treime, se veselesc acum în ceruri împreună cu milioane de îngeri.

A Născătoarei

Avându-te pe tine Fecioară înainte părtinitoare şi scăpare, şi întărită sprijineală, să ne mântuim de toată nevoia prin tine.

Alt Canon, al Sfintei Paraschevi

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei, pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Luptatu-te-ai cinstită, şi ai omorât pe tiranul, vestind pe Hristos înţelepţeşte înaintea divanurilor cu cuvinte prea înţelepte.

Având minte întărită cu cuget nespăimântat, ai ruşinat toate chipurile de închinăciune ale idolilor, prin dovedirile Scripturilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Învrednicitu-te-ai cămării celei înţelegătoare, şi cămării celei de Mire, dănţuind dumnezeieşte împreună cu fecioarele cele înţelepte, Paraschevo, pururea pomenită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe tine te punem înainte armă nebiruită împotriva vrăjmaşilor, pe tine te avem întărire şi nădejde mântuirii noastre, Mireasă a lui Dumnezeu.

Canonul Sfântului Ermolae

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele, că s-a umplut sufletul meu de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad şi ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Ermolae, ostaşul cel viteaz, împreună cu Ermocrat şi cu Ermip, un cuget au arătat, cu întărire propovăduind un Dumnezeu peste toate, şi murind pentru Hristos, au primit cununile cele cereşti.

Cu picăturile sângiurilor celor vărsate roşindu-vă vouă haină cuvioasă lui Dumnezeu, pătimitori ai Domnului, staţi înaintea Împăratului veacului, rugându-vă pentru noi împreună cu Puterile cele de sus.

Învăţatu-s-a prin tine marele Pantelimon credinţa cea dreaptă, întru Dumnezeiescul Duh şi pătimind după lege, s-a făcut pricină muceniciei tale, Ermolae, cu care dimpreună roagă pe Hristos Dumnezeu pentru noi toţi.

A Născătoarei

Viforul păcatelor celor nenumărate mă tulbură şi mă trimite totdeauna întru adâncul deznădăjduirii, Fecioară, ci apucând înainte, întinde-mi mâna şi dă-mi a mă linişti către limanurile pocăinţei celei line.

Alt Canon, al Sfintei Paraschevi

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas...

Lespedea cea prea mare ce a fost pusă pe piepturile tale mărită muceniţă, şi piroanele mâinilor tale, îndată le-a prăpădit Stăpânul cu dumnezeiasca Sa putere prin venirea îngerului.

Ca pe o nouă întâia muceniță Tecla te mărim, ca pe una ce tuturor ai propovăduit, şi ai luminat pe mulţi prin dumnezeiescul cuvânt, şi ai îndreptat pe necredincioşi către credinţa cea dumnezeiască.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Curgea din buzele tale adunarea cea curgătoare de mire a dumnezeieştilor dogme, şi arătat învăţai pe toţi cunoştinţa tuturor, Paraschevo, podoaba mucenicilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

O minune mai nouă decât toate minunile, căci Fecioara, fără ispită bărbătească, luând în pântece pe Cela ce cuprinde toate, l-a încăput fără de strâmtorare.

Irmosul: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele demonilor curăţindu-se cu sângele cel curs, prin milostivire, din coasta Ta.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Biserica ta prea cinstită ca o casă de doctorie însufleţită aflându-o, toţi credincioşii într-însa cu mare glas te cinstim, cuvioasă muceniță Paraschevo, mărită.

Icos: Ostaşul Mirelui pe tine chemându-te ca pe o mireasă, cu cununa nestricăciunii te-a împodobit, de Dumnezeu înţelepţită Paraschevo, prea mărită, şi cu purtătorii de chinuri şi cinstiţii mucenici după vrednicie împreună te-a numărat, cu care veselindu-te, fă pomenire pentru cei ce săvârşesc sfântă prăznuirea ta, şi se adună înlăuntrul Bisericii tale. Că stând de faţă acum într-însa, din suflet îţi aducem ţie cântări, cuvioasă muceniță Paraschevo, prea mărită.

Sinaxar

În această lună, în ziua a douăzeci şi şasea, Sfântul sfinţitul mucenic Ermolae şi cei dimpreună cu dânsul, Ermip şi Ermocrat.

Stih: Ermip, Ermolae şi Ermocrat,
Pe cei ce se închinau mincinosului dumnezeu
Ermip, în privelişte i-au ruşinat.

Lui Ermolae în a douăzeci şi şasea zi cu adevărat,
Sabia grumazul i-a tăiat.

Aceştia erau preoţi din clerul Bisericii Nicomidiei, care rămăsese dintre sfinţii douăzeci de mii ce au fost arşi acolo de tiranul Maximilian, şi fiind ascunşi într-o cămară.

Dacă se prinse Sfântul Pantelimon şi fu învăţat de un oarecare creştin, şi neştiind să mintă, spuse că de preotul Ermolae era învăţat şi îndată trimise de-l aduse la Aiaximian, şi cu dânsul strânseră slujitorii şi pe însoţitorii lui, pe Ermip şi Ermocrat.

Deci stând sfinţii la întrebare şi propovăduind cu îndrăzneală pe Hristos, că este Dumnezeu adevărat, li s-au tăiat capetele.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei prea cuvioasei muceniţe Paraschevi.

Stih: Gătit-ai lui Dumnezeu ca o casă prin curăţire.
Aducându-te pe sineţi cucernică spre sălăşluire,

Sfânta aceasta a fost pe vremea împărăţiei lui Antonin dintr-un sat din hotarele Romei celei vechi, născută din părinţi creştini anume Agaton şi Puhli, care plinind cu osârdie legile Domnului, nu făceau copii, şi se rugau pururea lui Dumnezeu, să le dea copii; iar Ziditorul Dumnezeu, care face voia celor ce se tem de dânsul, le-a dat dar prunc parte femeiască, pe care o născu în a şasea zi a săptămânii, şi la Sfântul Botez îi puseră numele Paraschevi.

De aceea fiind din faşă de la maica sa făgăduită lui Dumnezeu, şi fiind învăţată şi pedepsită de maica sa, păzind pururea biserica şi rugăciunea, şi învăţând sfânta carte, şi citind pururea sfintele cărţi; după ce-i murise părinţii, împărţindu-şi toată averea la săraci, şi tunzându-şi părul, şi îmbrăcându-se în chip călugăresc, ieşi şi propovădui numele adevăratului Dumnezeu, şi Domnului nostru Iisus Hristos, şi trase pe mulţi din elinii la cunoştinţa de Dumnezeu.

Iar unii din jidovi o pârâră la împăratul Antonin zicând: Că o femeie anume Paraschevi, propovăduieşte pe Iisus, Fiul Mariei pe care l-au răstignit părinţii noştri pe Cruce.

Şi dacă auzii împăratul de aceasta, porunci de o aduseră înaintea lui, care văzându-i înţelepciunea şi frumuseţea, se minună. Deci îi zise, de mă vei asculta, şi vei face

jertfă la zei, multe daruri vei moşteni. Iar de nu vei asculta te voi da la multe munci.

Iar sfânta răspunse către dânsul cu gând întărit: Să nu-mi fie mie a mă lepăda de numele lui Hristos, Dumnezeului meu; iar dumnezeii cei ce n-au făcut Cerul şi pământul, să se prăpădească.

De aceia aprinzându-se împăratul de mânie, porunci de puseră în capul muceniţei un coif de fier ars şi din dumnezeiasca rouă râmase nevătămată, pentru care minune mulţi crezură în Domnul întru acel ceas.

După aceea porunci de fierseră foarte o căldare plină de untdelemn şi de smoală, şi o băgară într-însa, şi se vedea sfânta stând în mijlocul căldării. Deci văzându-o împăratul, îi zise: Stropeşte-mă, Paraschevo din căldare? Ca să cunosc oare smoala şi untuldelemn ard au ba, iar sfânta umplându-şi mâinile din căldare, aruncă în obrazul împăratului, şi-i sări ochii. Şi striga cu mare glas zicând: Miluieşte-mă, roaba adevăratului Dumnezeu, şi-mi dă lumină ochilor mei, că voi crede în Dumnezeul care tu mărturiseşti. Şi dobândind vedere îndată crezu şi el şi toţi câţi erau sub biruinţa lui, şi se botezară în numele Sfintei Treimi;

Iar sfânta ieşind de acolo, merse într-alte cetăţi şi propovăduind numele Domnului Iisus. Deci intrând într-o cetate unde era un împărat anume Asclipie, a fost adusă înaintea lui, şi ea chemând numele Domnului Iisus, şi făcându-şi semnul cinstitei Cruci, mărturisi că este creştină şi propovădui pe Hristos, Dumnezeu al Cerului şi al pământului; de care tulburându-se împăratul, o aruncă la un balaur foarte groaznic, căruia îi era cuibul afară din cetate, şi după obicei îi da de mâncare, pe cei ce erau osândiţi spre moarte. De aceia dacă stătu sfânta în locul acela unde locuia balaurul, şi văzându-o, el şuieră tare, şi căscând gura, ieşii fum mult, şi apropiindu-se sfânta de dânsul, îi zise: Balaure sositu-ţi-a de la Dumnezeu urgia şi pierirea, şi suflând spre dânsul, şi făcând asupra lui semnul Crucii, el şuieră tare, şi crăpă în două, şi pieri dinaintea ochilor tuturor, care minune văzându-o împăratul, şi toţi câţi erau cu dânsul, crezură.

Iar sfânta ducându-se şi de acolo, propovăduia pretutindenea, şi mergând la altă cetate, ce împărăţea un împărat anume Tarasie, dacă află de dânsa trimise de o aduseră înaintea lui, şi întrebându-o, se mărturisi pe sine că este creştină, şi propovăduia pe Hristos Dumnezeu adevărat; drept aceea aduseră la mijloc o căldare plină de untdelemn, şi de smoală şi de plumb, şi dându-i foc dedesubt, o băgară într-însa, şi prin stare de faţă a dumnezeiescului înger astâmpărându-se şi răcorindu-se căldarea, rămase sfânta nevătămată, şi dându-i şi alte multe munci, n-au pu-

tut să o clintească din întărirea ei, pentru aceasta în sfârşit îi tăiară capul, şi merse sufletul la lăcaşurile cele veşnice.

Tot în această zi, Sfânta muceniță Ierusalima, care de sabie s-a săvârşit.

Stih: Tăierea capului, Ierusalima primeşte,
Şi acum spre cel de sus Ierusalim priveşte.

Tot în această zi, târnosirea Bisericii Arhanghelului Gavriil de cea parte la Haldes.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Canonul Sfântului Ermolae

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce merseseră din Iudeea în Babilon, oarecând, cu credinţa Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Luminându-te cuvioase cu lumina cea neapusă a dumnezeieştii credinţe, ai îndreptat către lumina cunoştinţei de Dumnezeu mulţime de cei ce se mântuiesc, care cântă: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Marele Ermocrat şi dumnezeiescul Ermip, frăţeşte cugetând întru una, cu tine Ermolae fericite, dimpreună cu tine au băut paharul muceniciei, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Aprinzându-vă de dragoste după dumnezeiasca Treime, prea lăudaţilor mucenici, cu stropirile sângiurilor aţi stins focul nedumnezeirii, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Aprinzându-vă cu dragostea Treimii celei mai presus de Dumnezeu măriţilor mucenici, focul nedumnezeirii l-aţi stins cu picăturile sângiurilor voastre, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

A Născătoarei

Preasfântă Fecioară, ceea ce ai născut pe Dumnezeu purtător de trup, păzeşte de tot păcatul şi de toată nevoia pe norodul tău, care strigă: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Alt Canon, al Sfintei Paraschevi

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul persienesc tinerii lui Avraam, de pofta dreptei credinţe mai mult decât de văpaia focului fiind aprinşi, au strigat: Binecuvântat eşti în Biserica Slavei Tale, Doamne.

Tu, muceniță fiind păzită de Domnul, înaintea divanului păgânesc, cu tărie ai răbdat arzându-ţi subţiorile, şi cântai strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul meu şi Domnul.

Nearzându-te pe tine nicicum focul, mai ales pe cei fărădelege i-au ars fecioară, iar pe tine te-a păzit Hristos nevătămată cu mână puternică, precum odinioară a ferit de focul cel îngrozitor pe tinerii cei fără frică.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Idolii dracilor, cei ce cu adevărat n-au zidit Cerul şi pământul, să piară, strigai şi propovăduiai; că Hristos Domnul este Ziditorul tuturor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ceea ce eşti lăcaş sfinţit dumnezeiesc al Celui Preaînalt, bucură-te! Că prin tine s-a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu celor ce strigă: Binecuvântată eşti tu între femei, ceea ce eşti cu totul fără prihană Stăpână.

Canonul Sfântului Ermolae

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul, chinuitorul caldeilor l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu. Dar, văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare, Făcătorului şi Mântuitorului a strigat: tineri, binecuvântaţi-L, preoţi, lăudaţi-L, popoare, prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Sfinţitul Ermolae luminându-se cu sfinţenie, a adus jertfă fără de sânge, Celui ce S-a jertfit pentru noi ca o oaie din milostivire, şi junghiindu-se pentru Dânsul de bunăvoie, s-a adus jertfă bine primită, strigând: Popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Fiind Pantelimon omorât mai-nainte de necredinţă, a venit către tine, şi luându-şi viaţa dintru cinstita ta învăţătură, şi prin făcătoarea de viaţă chemarea lui Hristos ridicând pe cel omorât, s-a suit către înălţimea muceniciei, împreună cu tine slăvind pe Mântuitorul în veci, Ermolae de trei ori fericite.

Sfinţitul Ermolae, prea marele Ermip şi Ermocrat, diamantele cele tari, nu şi-au cruţat trupurile, n-au jertfit celor ciopliţi, ci s-au adus pe dânşii jertfe primite Stăpânului, strigând: Preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

De Dumnezeu înţelepţitul Ermolae, întărindu-se de Hristos, taina cea ascunsă, a descoperit-o prietenilor săi creştini, celor ce se ascundeau de frica vrăjmaşilor, şi vădindu-se singur pe sine arătat, şi pe Dumnezeu Cuvântul cel ce pentru toţi S-a răstignit propovăduindu-L, a murit şi acum vieţuieşte cu mucenicii, întru toţi vecii.

A Născătoarei

Pe tine palatul cel veselitor şi lăcaşul cel luminos al Împăratului tuturor, Preasfântă Stăpână, te lăudăm rugându-ne, fă-ne pe noi lăcaşuri Celui ce S-a născut din tine, fiind curăţiţi de toată răutatea cea potrivnică, şi neîncetat strigând: Preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Alt Canon, al Sfintei Paraschevi

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi Daniel...

Pe cei ce nu erau dumnezei, ci mincinoase năluciri ale dracilor, i-ai vădit muceniţă, şi i-ai surpat de tot la pământ, şi desăvârşit i-ai zdrobit, neîncetat cu bucurie lui Hristos cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cu intrarea ta curată în capişte s-a cutremurat capiştea, şi Apolon a căzut la pământ, şi s-a surpat idolii, cu lucrarea prea cinstitei Cruci, prin care tăinuit fiind îngrădită, cu multă îndrăzneală strigai: Binecuvântaţi toate făpturile pe Domnul, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Rănindu-se de frumuseţea şi de dragostea Ta Hristoase, curata Parascheva, a suferit arsura focului, strigând: La mirosul dumnezeiescului Tău mir acum cu tărie chinuindu-mă, neîncetat voi alerga după Tine, binecuvântând dumnezeiescul Tău nume.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Numai tu din toate neamurile Fecioară curată, te-ai arătat Maică lui Dumnezeu. Tu te-ai făcut lăcaş Dumnezeirii, ceea ce eşti fără prihană, nearzându-te de focul Luminii celei, neapropiate. Drept aceea toţi bine te cuvântăm, Marie, Mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mâinile întinzându-şi Daniel, gurile leilor cele dechise în groapă le-a încuiat; şi puterea focului au stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de dreaptă credinţă, grăind: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Canonul Sfântului Ermolae

Cântarea a 9-a

Irmos: Înfricoşatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, căci Cel Preaînalt de voie S-a pogorât până şi la trup, din pântece fecioresc făcându-Se Om pentru aceea, pe prea curata Născătoare de Dumnezeu credincioşii o slăvim.

Stătut-ai înaintea vrăjmaşilor mărturisind pe Hristos, care a mărturisit înaintea lui Pilat mărturisirea cea bună. Şi ducându-te către junghiere, ai sfinţit pământul cu dumnezeiescul tău sânge, iar cerurile le-ai luminat cu sufletul tău pururea pomenite.

Arătatu-v-aţi făclii cu trei lumini aprinzându-vă de focul Dumnezeiescului Duh, slăvite Ermipe, împreună cu Ermocrat şi cu Ermolae, luminând cu dumnezeiescul dar sufletele credincioşilor şi izgonind negura necredinţei, pururea pomeniţilor.

Cu gură luminată şi cu cuget vesel, să cântăm toţi pe purtătorii de chinuri ai lui Hristos, care sunt împodobiţi cu dumnezeiasca slavă ca şi cu o haină de bună cuviinţă, şi acum petrec întru cele din Cer, şi izvorăsc pârâuri de minuni.

Soare neapus Hristoase, prin sfinţitele rugăciuni ale lui Ermolae, ale lui Pantelimon şi ale lui Ermocrat, şi ale celor ce cu dânşii s-au chinuit, să nu depărtezi de la noi Cuvinte milele Tale. Ci precum eşti obişnuit, milostivindu-Te, mântuieşte-ne pe noi de cele rele.

A Născătoarei

Milostiveşte-Te spre mine Mântuitorule, cel ce Te-ai născut şi ai păzit după naştere nestricată pe Ceea ce Te-a născut, când vei şedea să judeci toată lumea, trecându-mi nelegiuirile şi păcatele mele, ca un fără de păcate, şi Dumnezeu Milostiv şi Iubitor de oameni.

Alt Canon, al Sfintei Paraschevi

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată...

În locul vieţii celei curgătoare şi vremelnice, ai schimbat cu cea veşnică, muceniţă cugetătoare de Dumnezeu, sârguindu-te arătat a vedea frumuseţea cea neasemănată a Mirelui tău. Pentru aceea ai dobândit cununile cele nepieritoare, frumoasă fecioară.

Auzind glasul cel dumnezeiesc din Cer, care adeverea cererile tale Paraschevo, şi cu osârdie săvârşindu-ţi călătoria. Şi tăindu-ţi-se capul, cel de multă cinste, ai alergat către însuşi Dumnezeu, cinstită muceniţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cere Paraschevo de la Hristos, să dăruiască împotriva vrăjmaşilor biruinţă tuturor, celor ce cu credinţă călduroasă aleargă la dumnezeiască Biserica ta, şi iertare de greşeli, şi izbăvire de cele rele.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Arătatu-te-ai mai presus decât Heruvimii, şi mai înaltă decât cerurile, prea curată Fecioară Marie; căci ai născut pe Îngerul Sfatului celui mare, pe Cel fără de început cu Tatăl împreună, care este să vină tuturor Judecător.

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine, muntele cel netăiat, S-a tăiat, Fecioară, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta veselindu-ne, pe tine Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Luminânda

Podobie: Femei auziţi glas...

Întărindu-te frumoasă fecioară cu Crucea Domnului tău, ai risipit semeţia tiranilor, vitejeşte chinuindu-te muceniță, şi ai primit de la Hristos daruri de biruinţă, prea înţeleaptă Paraschevo, prea minunată, rugându-te pentru noi, care cu dragoste te cinstim.

A Născătoarei

Marie prea curată cădelniţă de aur, ceea ce ai fost încăpere Dumnezeirii celei neîncăpute, întru care Tatăl bine a voit, şi Fiul S-a sălăşluit, şi Duhul cel Preasfânt umbrindu-te pe tine Fecioară, te-a curăţat de Dumnezeu Născătoare.

La Laude

Stihirile pe 4, glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria Cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

În curţile Domnului umblând cinstită, dimpreună cu danţul fecioarelor celor înţelepte, muceniţă, de acolo ai primit darul a vindeca boli şi a goni duhuri necurate, de la cei ce cu credinţă aleargă către tine înţeleaptă.

Rupând tăria tiranilor, celor ce jertfeau idolilor, şi către Dumnezeu punându-ţi temei, fecioară cinstită, nicicum nu te-ai îngrozit, nici de bătaia ciocanelor de plumb, nici de foc, nici de şuviţările cărnurilor tale, nici de fierberea căldărilor, nici de junghierea sabiei.

Topindu-ţi mai-nainte trupul cu sihăstria, mărită muceniţă a lui Hristos, a doua oară chinuindu-te, te-ai ascuţit la cuget, şi te-ai arătat tuturor ca o sabie ferecată din Cer, şi ca aurul lămurit în topitoare, cu chinurile tale, frumoasă fecioară.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 2-lea*

În cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt, al Lui acolo s-a sălăşluit sfânta, păzindu-şi candela nestinsă; să ascultăm dar lauda fecioarei: O, feciorie, casa lui Dumnezeu! O, feciorie, slava mucenicilor! O, feciorie, părtaşă a îngerilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Toată nădejdea mea spre tine o pun Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfântul sfinţit mucenic Ermolae

Troparul Sfântului sfinţit mucenic Ermolae şi a celor împreună cu dânsul, glasul al 4-lea: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule

Cântarea 1

Irmos: Să cântăm Domnului, celui ce a povăţuit pe poporul Său prin Marea Roşie, cântare de biruinţă, căci cu slavă S-a prea slăvit.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ermolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cântări să lăudăm pomenirea mucenicului Ermolae cea purtătoare de lumină, prea lăudată şi prea slăvită, slăvind pe Hristos.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ermolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mare îţi este lauda, Sfinte Ermolae prea lăudate, că te-ai arătat slujitor fierbinte lui Dumnezeu celui mare.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ermolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

După lege săvârşind nevoinţa, mărite, ai călcat semeţiile celor fără de lege, pururea pomenite mucenice Ermolae.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ermolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Bogat te-ai arătat, pe Hristos având-L bogăţie nedeşertată şi îmbogăţind inimile cele sărăcite, prea fericite Ermolae.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Fă mie Milostiv pe Hristos, prea curată Fecioară, scoţându-mă din osânda cea îngrozitoare, la ziua judecăţii.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti Întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne; Tu eşti lumina celor întunecaţi şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ermolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întărindu-te, înţelepte părinte, cu puterea Duhului, celui ce lucrează toate, ai surpat puterea celui tare întru răutate.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ermolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcutu-te-ai cunoscut Atotţiitorului, sfinte, făcându-I Lui pe toţi cunoscuţi, prin cuvântul tău cel dumnezeiesc.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ermolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Învăţându-se Sfântul Pantelimon de duhul tău, înţelepte, a cunoscut pe Ziditorul şi după lege a fost chinuit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Izbăveşte-mă, Preacurată, de viforul cel cumplit al păcatelor şi de cugetele cele ce fără milă năpădesc inima mea.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ermolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Căile tale, îndreptate fiind de Dumnezeiescul Duh, au împiedicat căile vrăjmaşului şi s-au arătat multora cale de îndreptare.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ermolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Preot prea sfinţit, mucenic adevărat te-ai arătat, Sfinte Ermolae, vrednicule de minune pentru aceea, toţi te lăudăm.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ermolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cuget viteaz pornind împotriva celor fără de lege, ai primit cununa muceniciei, bărbăteşte chinuindu-te, prea sfinţite.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca un scaun cu chip de foc porţi pe Stăpânul, Ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită pe acela roagă-L să ne mântuim noi, care suntem primejduiţi de valul păcatului.

Cântarea a 5-a

Irmos: Întru lumina feţei Tale, Hristoase, lauda Ta a strălucit în inimile noastre, în dimineaţa nopţii necunoştinţei, cunoaşterea lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ermolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe cei ţinuţi în întunericul înşelăciunii, i-ai îndreptat către lumină şi ai primit plată, sfârşindu-te prin sânge.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ermolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ostaşii lui Hristos, Sfântul Ermip şi dumnezeiescul Ermolae, împreună cu Sfântul Ermocrat, prin cuvinte sfinţite se măresc.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ermolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cei trei mucenici împreună fiind chinuiţi pentru Preacinstita Treime, se veselesc acum în ceruri împreună cu milioane de îngeri.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Avându-te pe tine, Fecioară, înainte părtinitoare, scăpare şi întărită sprijinire, să ne mântuim prin tine de toată nevoia.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele, că s-a umplut sufletul meu de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad şi ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ermolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfinte Ermolae, ostaşul cel viteaz, împreună cu Sfântul Ermocrat şi cu Sfântul Ermip, un cuget au arătat, cu întărire propovăduind un Dumnezeu peste toate şi murind pentru Hristos, au primit cununile cele cereşti.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ermolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu picăturile sângiurilor vărsate roşindu-vă haină cuvioasă lui Dumnezeu, pătimitori ai Domnului, staţi înaintea Împăratului veacului, rugându-vă pentru noi, împreună cu Puterile cele de sus.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ermolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Învăţatu-s-a prin tine marele Pantelimon credinţa cea dreaptă, întru Dumnezeiescul Duh şi pătimind după lege, s-a făcut pricină muceniciei tale, Sfinte Ermolae cu acela împreună roagă pe Hristos Dumnezeu pentru noi toţi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Viforul păcatelor celor nenumărate mă tulbură şi mă trimite totdeauna în adâncul deznădăjduirii, Fecioară. Ci, apucând tu înainte, întinde-mi mâna şi dă-mi a găsi linişte în limanurile pocăinţei celei line.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hri-stoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Petrecând cu bună credinţă ca un sfinţit, ai primit cununa muceniciei şi stingând jertfele cele idoleşti, ai fost bun păstor turmei lui Hristos, prea înţelepte şi dascăl adevărat al Sfântului Pantelimon pentru aceasta, cu cântări te cinstim pe tine, zicând: mântuieşte-ne pe noi pururea din nevoi prin rugăciunile tale, părintele nostru Ermolae.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce merseseră din Iudeea în Babilon, oarecând, cu credinţa Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ermolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminându-te, cuvioase, cu lumina cea neapusă a dumnezeieştii credinţe, ai îndreptat către lumina cunoştinţei de Dumnezeu mulţime din cei ce se mântuiesc, care cântă: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ermolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Marele Ermocrat şi dumnezeiescul Ermip, frăţeşte cugetând într-un cuget cu tine, Sfinte Ermolae fericite, împreună cu tine au băut paharul muceniciei, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ermolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Aprinzându-vă de dragoste după Dumnezeiasca Treime, prea lăudaţilor mucenici, cu stropirile sângiuirilor aţi stins focul necredinţei, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ermolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Aprinzându-vă cu dragostea Treimii celei mai presus de Dumnezeu, măriţilor mucenici, focul necredinţei l-aţi stins cu picăturile sângiuirilor voastre, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Preasfântă Fecioară, ceea ce ai născut pe Dumnezeu Purtător de trup, păzeşte de tot păcatul şi de toată nevoia pe poporul tău, care cântă: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul, chinuitorul caldeilor l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu. Dar, văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare, Făcătorului şi Mântuitorului a strigat: tineri, binecuvântaţi-L, preoţi, lăudaţi-L, popoare, prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ermolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfinţitul Ermolae, luminându-se cu sfinţenie, a adus jertfă fără de sânge Celui ce S-a jertfit pentru noi ca o oaie din milostivire şi fiind junghiat pentru Dânsul de bunăvoie, s-a adus jertfă bineprimită, cântând: popoare, prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ermolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind Sfântul Pantelimon omorât mai înainte de necredinţă, a venit către tine şi dobândind viaţa prin cinstita ta învăţătură şi prin chemarea lui Hristos făcătoare de viaţă, ridicând pe cel omorât, s-a suit către înălţimea muceniciei, împreună cu tine slăvind pe Mântuitorul în veci, Sfinte Ermolae, de trei ori fericite.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ermolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfinţitul Ermolae, marele Ermip şi Sfântul Ermocrat, diamantele cele tari, nu şi-au cruţat trupurile, n-au jertfit idolilor ciopliţi, ci s-au adus pe dânşii jertfe primite Stăpânului, cântând: preoţi, binecuvântaţi, popoare, prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ermolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De Dumnezeu înţelepţitul Ermolae, întărit fiind de Hristos, taina cea ascunsă a descoperit-o prietenilor săi creştini, celor ce se ascundeau de frica vrăjmaşilor şi vădindu-se singur pe sine şi pe Dumnezeu Cuvântul, cel ce pentru toţi S-a Răstignit, propovăduindu-L, a murit şi acum vieţuieşte cu mucenicii, întru toţi vecii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe tine cămara cea veselitoare şi locaşul cel luminos al Împăratului tuturor, Preasfântă Stăpână, te lăudăm rugându-te să ne faci pe noi locaşuri ale Celui ce S-a născut din tine şi curăţiţi fiind de toată răutatea cea potrivnică, neîncetat cântăm: preoţi, lăudaţi-L, popoare, prea înălţaţi-L pe Hristos întru toţi veci.

Cântarea a 9-a

Irmos: Înfricoşatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, căci Cel Preaînalt de voie S-a pogorât până şi la trup, din pântece fecioresc făcându-Se Om pentru aceea, pe prea curata Născătoare de Dumnezeu credincioşii o slăvim.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ermolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Stat-ai înaintea vrăjmaşilor mărturisind pe Hristos, care a mărturisit înaintea lui Pilat mărturisirea cea bună şi fiind dus către junghiere, ai sfinţit pământul cu dumnezeiescul tău sânge, iar cerurile le-ai luminat cu sufletul tău, pururea pomenite.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ermolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-v-aţi făclii cu trei lumini, aprinzându-vă de focul Dumnezeiescului Duh, slăvite Ermip, împreună cu sfinţitul Ermocrat şi cu Sfântul Ermolae, luminând cu dumnezeiescul dar sufletele credincioşilor şi izgonind negura necredinţei, pururea pomeniţilor.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ermolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu gură luminată şi cu cuget vesel, să cântăm toţi pe purtătorii de chinuri ai lui Hristos, care sunt împodobiţi cu dumnezeiasca Slavă ca şi cu o haină de bună-cuviinţă, iar acum petrec în cele din cer şi izvorăsc pâraie de minuni.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Ermolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Soare neapus, Hristoase, prin sfinţitele rugăciuni ale Sfântului Ermolae, ale Sfântului Pantelimon şi ale Sfântului Ermocrat şi ale celor ce cu dânşii s-au chinuit, să nu depărtezi de la noi, Cuvinte, milele Tale ci, după obicei, milostivindu-Te, mântuieşte-ne pe noi de cele rele.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Milostiveşte-Te spre mine, Mântuitorule, cel ce Te-ai născut şi ai păzit după naştere nestricată pe Ceea ce Te-a născut, când vei şedea să judeci toată lumea, trecându-mi nelegiuirile şi păcatele mele, ca Singurul fără de păcat şi Dumnezeu Milostiv şi Iubitor de oameni.

Sedelna, glasul al 8-la. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind, lumii ai născut pe Cel ce ţine toate, Maica lui Dumnezeu, şi în braţe ai avut pe Cel ce cuprinde toate, pe Dătătorul de hrană al tuturor şi Făcătorul făpturii şi Domnul. Pentru aceasta, te rog, prea curată Fecioară, şi cu credinţă strig către tine ca să mă izbăveşti de greşeli când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu. Stăpână Fecioară curată, ajutorul tău atunci să-mi dăruieşti, că toate le poţi, câte le voieşti.

Petrecându-ţi viaţa cu sfinţenie, te-ai arătat preot Mântuitorului, luminând pe cei ce cu credinţă se apropie de tine totdeauna şi la sfârşitul tău, fericite, dumnezeieşte ai strălucit pentru aceasta, săvârşind purtătoarea de lumină şi sfântă pomenirea ta, te lăudăm pe tine şi cu credinţă te fericim, Sfinte Ermolae purtătorule de chinuri roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de greşeli celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-la. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind, lumii ai născut pe Cel ce ţine toate, Maica lui Dumnezeu, şi în braţe ai avut pe Cel ce cuprinde toate, pe Dătătorul de hrană al tuturor şi Făcătorul făpturii şi Domnul. Pentru aceasta, te rog, prea curată Fecioară, şi cu credinţă strig către tine ca să mă izbăveşti de greşeli când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu. Stăpână Fecioară curată, ajutorul tău atunci să-mi dăruieşti, că toate le poţi, câte le voieşti.

Ca pe o Fecioară, care singură între femei ai născut fără sămânţă pe Dumnezeu cu Trup, toate neamurile omeneşti te fericim, că s-a sălăşluit în tine Focul Dumnezeirii şi ca pe un Prunc cu lapte ai hrănit pe Ziditorul şi Domnul pentru aceasta, neamul îngeresc şi omenesc, după vrednicie slăvim naşterea ta şi cu un glas grăim

către tine: roagă pe Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greşeli celor ce se închină cu credinţă prea sfintei Naşterii tale.

Acatistul Sfântului sfințit mucenic Ermolae, doctor fără de arginți, duhovnicul Sfântului mare mucenic Pantelimon (26 iulie)

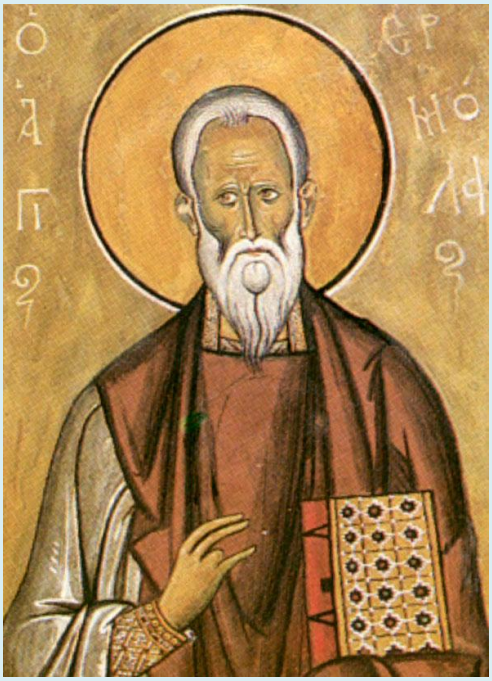

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;

Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu

adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

***

Troparul Sfântului sfinţit mucenic Ermolae şi a celor împreună cu dânsul, glasul al 4-lea: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

&&&

Condacul 1

Celui de seamă între sfinți care și-a dat viața pentru Domnul Hristos, doctorul sufletelor noastre, Sfântului sfințit mucenic Emolae îi aducem aceste laude. Iar tu, sfinte, binecuvântat fiind de a te desfăta de lumina Raiului în care ai fost încununat, roagă-te și pentru noi care te chemăm: ***Bucură-te, Sfinte mucenice Ermolae, minunat doctor fără de arginți!***

Icosul 1

Cetele îngerești s-au minunat de tine, Sfinte Ermolae, cum ai lăsat cele pământești pentru a-I sluji lui Dumnezeu în vremuri de mare prigoană și punându-ți sufletul pentru El ai câștigat cele cerești. Primește aceste cuvinte de slavă de la noi:
Bucură-te, preotul lui Dumnezeu cel Înalt;
Bucură-te, purtător de lumină sfântă;
Bucură-te, viețuind ca un înger pământesc;
Bucură-te, tămăduitorul bolilor trupești și sufletești;
Bucură-te, călăuzitorul celor ce se luptă cu patimile;

Bucură-te, alinarea celor ce zac pe patul durerii;
Bucură-te, Sfinte mucenice Ermolae, minunat doctor fără de arginți!

Condacul 2

Trăind pe vremea crudului împărat Maximian ai fost izbăvit de Dumnezeu de arderea în flăcările focului împreună cu cei 20.000 de Sfinți mucenici creștini din Nicomidia, Sfinte Ermolae, ascunzându-te într-o casă părăsită împreună cu ucenicii tăi, Erimp și Ermocat și cântând slava Celui care v-a salvat: ***Aliluia!***

Icosul 2

Așa cum nici un fir de păr nu cade din capul noastru fără ca Dumnezeu să nu știe, la fel Domnul Hristos te-a ferit atunci de moarte, sfinte, fiindcă mai aveai încă de lucru în țarina muncilor duhovnicești, și credincioșii îți ziceau:
Bucură-te, slujitor fierbinte al lui Dumnezeu;
Bucură-te, aducând bogăție fără preț în inimile oamenilor;
Bucură-te, propovăduitorul adevărului Evangheliei;
Bucură-te, că deși trăiai ascuns, harul lui Dumnezeu era la vedere;
Bucură-te, că ai botezat multe suflete întru Hristos Iisus;
Bucură-te, întărirea celor care alergau la tine;
Bucură-te, Sfinte mucenice Ermolae, minunat doctor fără de arginți!

Condacul 3

Multe fapte de credință ai făcut, sfinte binecuvântat, fiind stâlp de putere celor rătăciți în întunericul închinării la idoli, arătându-le bucuriile cerești care se găsesc doar prin credința în Dumnezeu și toți cei aduși pe calea luminii Îi mulțumeau lui Dumnezeu pentru tine: ***Aliluia!***

Icosul 3

L-ai făcut cunoscut pe Dumnezeu tuturor celor pe care îi întâlneai, Sfinte Ermolae, învingând uneltirile vrăjmașului diavol și cucerind prin harul lui Hristos inimile celor care mai apoi te lăudau:
Bucură-te, glăsuitor al Cuvântului lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce prin vorbe vindecai suflete;
Bucură-te, cel ce prin slujirea Sfintei Litughii mijloceai pentru credincioși;
Bucură-te, rugător fiebinte și plin de dragoste;
Bucură-te, că inima ta ardea de credință;
Bucură-te, că smerenia îți era veșmânt aurit;
Bucură-te, Sfinte mucenice Ermolae, minunat doctor fără de arginți!

Condacul 4

Trecând tânărul Pantoleon adesea pe lângă casa ta, ai văzut în el lăstar roditor al viei lui Hristos, Sfinte Ermolae, și într-o zi ai ieșit în întâmpinarea lui și l-ai rugat să intre înăuntru, iar îngerii se bucurau din Cer: ***Aliluia!***

Icosul 4

Vorbindu-i despre falsitatea, răutatea și deșertăciunea închinării la idoli, i-ai arătat care este adevărata viață și cum se poate dobândi veșnicia în Împărăția lui Dumnezeu, iar noi te slăvim:

Bucură-te, semănând mântuirea în inima lui Pantoleon;
Bucură-te, învățat al tainelor duhovnicești;
Bucură-te, cel ce alungi îndoiala de la noi;
Bucură-te, că dai minții limpezime în rugăciune;
Bucură-te, vindecătorul celor împătimiți;
Bucură-te, tămăduitorul vieții noastre;
Bucură-te, Sfinte mucenice Ermolae, minunat doctor fără de arginți!

Condacul 5

I-ai vorbit lui Pantoleon despre Domnul Iisus Hristos, Sfinte Ermolae, cum că există un singur Dumnezeu adevărat și Atotputernic în care dacă crede, printr-o simplă chemare a numelui Lui va putea alunga toate bolile și se va bucura cu Sfinții din Ceruri: ***Aliluia!***

Icosul 5

Minunate au fost cuvintele tale, sfinte binecuvântat, căci au pătruns adânc în inima tânărului care până atunci era îndemnat de tatăl său la închinarea idolească, noi te cinstim așa:

Bucură-te, arătându-i lui Pantoleon minunile făcute de Domnul Hristos pe pământ;
Bucură-te, că el a ales credința bună a mamei sale;
Bucură-te, că a lepădat înșelăciunea tatălui său;
Bucură-te, că învățătura elinească i s-a părut deșartă;
Bucură-te, că amintirea lui Dumnezeu era mai puternică;
Bucură-te, că a fost vindecat sufletește de tine, Sfinte Ermolae;
Bucură-te, Sfinte mucenice Ermolae, minunat doctor fără de arginți!

Condacul 6

Inima tânărului s-a aprins de râvna de a-L urma pe Dumnezeu, căci Acesta îl pregătise din naștere pentru calea lui și îi rânduise și o mamă evlavioasă, pe Sfânta Euvula, care înainte de moarte prorocise că va fi un mare sfânt mucenic al Domnului Hristos, căruia ne închinăm: ***Aliluia!***

Icosul 6

Ascultând învățăturile tale, Sfinte Ermolae, Pantoleon creștea în credință și te lăuda așa:
Bucură-te, ocrotitorul tinerilor credincioși;
Bucură-te, luminarea celor rătăciți;
Bucură-te, aducând pacea sufletului bolnav de neiubire;
Bucură-te, că semeni nădejde în inimile îndurerate;
Bucură-te, că dai sens vieții în Dumnezeu;
Bucură-te, că vindeci trupul copleșit de boală;
Bucură-te, Sfinte mucenice Ermolae, minunat doctor fără de arginți!

Condacul 7

Dumnezeu a adus și încredințarea cuvintelor tale, Sfinte Ermolae, căci într-o zi când Pantoleon se întorcea de la lecțiile de doctor păgânesc a întâlnit în cale un copil omorât de viperă, dar a chemat numele Domnului Hristos, copilul a înviat și vipera a murit, iar el L-a cinstit pe Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 7

Fericiți cei ce cred fără să vadă, dar fericiți sunt și cei pentru care Dumnezeu face asemenea pogoră minte spre întărirea în credință și pentru a aduce slava Numelui Său la cei care Îl primesc ca Domn și Dumnezeu. Plini de evlavie, te lăudăm așa:
Bucură-te, Sfinte Ermolae, călăuzitor al celor aleși;
Bucură-te, botezându-l pe tânăr cu Apă și Duh Sfânt;
Bucură-te, apărătorul sufletelor încercate duhovnicește;
Bucură-te, că ne dai cunoașterea de trebuință;
Bucură-te, că luminezi mințile doritoare de rugăciune;
Bucură-te, că faci din unul, doi;
Bucură-te, Sfinte mucenice Ermolae, minunat doctor fără de arginți!

Condacul 8

Dezlegându-se mintea lui Pantoleon, acesta a dobândit vederea celor duhovnicești, iar judecata lui s-a înfrumusețat cu înțelegerea tainelor tămăduirii prin chemarea numelui lui Dumnezeu și prin rugăciunile tale, Sfinte Ermolae, creștea din putere în putere, glăsuindu-I tot mereu Domnului Hristos: ***Aliluia!***

Icosul 8

Ai fost duhovnicul acestui tânăr vrednic, sfinte binecuvântat, învățându-l tainele ascunse ale rugăciunii, ale iubirii lui Hristos, ale jertfelniciei până la moarte în numele Celui care s-a dat morții ca noi să avem Viața veșnică, și noi păcătoșii îndrăznim să te chemăm:

Bucură-te, povățuitor al răbdării și al înfrânării;
Bucură-te, sfătuitor la post;
Bucură-te, învățându-ne a rosti numele lui Hristos neîncetat;
Bucură-te, acoperământul celor ce se roagă pentru întreaga lume;
Bucură-te, vultur cu aripi de foc ce arzi gândurile necurate;
Bucură-te, spălând necurăția inimii;
Bucură-te, Sfinte mucenice Ermolae, minunat doctor fără de arginți!

Condacul 9

Binecuvântatul Pantoleon făcea nenumărate minuni și vindecări prin chemarea numelui lui Hristos și a primit de la Dumnezeu a pătimi pentru numele Lui, fiind dus la împăratul Maximian care l-a chinuit însă acesta, întărit de tine Sfinte Ermolae, a primit mucenicia aducătoare de cunună cerească: ***Aliluia!***

Icosul 9

Când Pantoleon pătimea în chinuri, ți s-a arătat Domnul Hristos și ți-a spus că a doua zi urma să înfrunți și tu mucenicia pentru El, Sfinte Ermolae, și credincioșii îți ziceau așa:
Bucură-te, că Pantoleon i-a spus lui Maximian cine e cel care îl povățuise în credință;
Bucură-te, că păgânii vroiau să cunoască duhovnicul cel iscusit;
Bucură-te, că te-au adus la chinuri și pe tine;
Bucură-te, că odată cu tine au venit și ucenicii tăi Erimp și Ermocrat;
Bucură-te, că te-ai bucurat de voia lui Dumnezeu;
Bucură-te, că doreai a pătimi pentru El;
Bucură-te, Sfinte mucenice Ermolae, minunat doctor fără de arginți!

Condacul 10

Stând în fața chinutorilor ai spus că ești creștin, Sfinte Ermolae, și te-ai rugat adânc lui Dumnezeu să Își arate slava Sa acelor păgâni: ***Aliluia!***

Icosul 10

De îndată s-a arătat Domnul Iisus Hristos și făcând cutremur mare a zdrobit la pământ toți zeii de piatră, iar credincioșii s-au închinat:
Bucură-te, unind cerul inimii tale cu Dumnezeu cel din Ceruri;
Bucură-te, că din credința ta El a sfărâmat idolii;
Bucură-te, cel ce cutremuri uneltirile diavolești;
Bucură-te, cel ce distrugi vrăjile și farmecele;
Bucură-te, cel ce dezlegi simțurile de legăturile demonilor;
Bucură-te, că pui la pământ ispitele tulburătoare;

Bucură-te, Sfinte mucenice Ermolae, minunat doctor fără de arginți!

Condacul 11

După ce împreună cu ucenicii tăi, Erimp și Ermocrat ați fost chinuiți, necredinciosul împărat a poruncit să vi se taie capul, Sfinte Ermolae și Domnul v-a primit sufletele curate ca din Raiul Lui să Îi cântați veșnic: ***Aliluia!***

Icosul 11

Tânărul Pantoleon a primit și el moartea mucenicească, și chiar înainte de a i se tăia capul s-a auzit un glas din Cer numindu-l ”Pantelimon”, devenind Sfântul mare mucenic Pantelimon, grabnic tămăduitor de boli trupești și sufletești. Mulțumind lui Dumnezeu pentru Sfinții Lui ajutători, te lăudăm și pe tine Sfinte Ermolae:
Bucură-te, că Dumnezeu a cules roadele strădaniei tale;
Bucură-te, că prin tine am primit încă un sfânt în Cer;
Bucură-te, că răsplata ta este desfătarea de bunătățile Raiului;
Bucură-te, duhovnic încercat și plin de iubire;
Bucură-te, cel ce asculți suspinul celor însinguraţi;
Bucură-te, că vindeci rănile de neiubire;
Bucură-te, Sfinte mucenice Ermolae, minunat doctor fără de arginți!

Condacul 12

Mare bucurie s-a făcut în Cer și cetele de Sfinți v-au primit cu cântări alese pe toți, Sfinților mucenici: Ermolae, Pantelimon, Erimp și Ermocrat, și Serafimii v-au îmbrățișat: ***Aliluia!***

Icosul 12

Stând la picioarele Sfintei Treimi în slava dumnezeiească, nu ne uitați nici pe noi care vă aducem aceste cinstiri:
Bucurați-vă, buchet de Sfinți tămăduitori;
Bucurați-vă, cei ce împodobiți Biserica precum niște crini;
Bucurați-vă, grabnic ajutători în boli și necazuri;
Bucurați-vă, mult izbăvitori de ispite;
Bucurați-vă, călăuzitori pe calea rugăciunii;
Bucurați-vă, miluitori ai celor care vă cheamă numele cu credință;
Bucură-te, Sfinte mucenice Ermolae, minunat doctor fără de arginți!

Condacul 13 (de 3 ori)

O, slăvit mucenic Ermolae, grabnic ajutător creștinilor aflați în boală te rugăm mijlocește la Împăratul ceresc vindecarea noastră din boala care ne-a cuprins și care ne

aduce deznădejde, ca să Îl putem lăuda pe veci pe Dumnezeu cel mult milostiv: ***Aliluia!***

Apoi, se zice din nou:

Icosul 1

Cetele îngerești s-au minunat de tine, Sfinte Ermolae, cum ai lăsat cele pământești pentru a-I sluji lui Dumnezeu în vremuri de mare prigoană și punându-ți sufletul pentru El ai câștigat cele cerești. Primește aceste cuvinte de slavă de la noi:
Bucură-te, preotul lui Dumnezeu cel Înalt;
Bucură-te, purtător de lumină sfântă;
Bucură-te, viețuind ca un înger pământesc;
Bucură-te, tămăduitorul bolilor trupești și sufletești;
Bucură-te, călăuzitorul celor ce se luptă cu patimile;
Bucură-te, alinarea celor ce zac pe patul durerii;
Bucură-te, Sfinte mucenice Ermolae, minunat doctor fără de arginți!

Condacul 1

Celui de seamă între sfinți care și-a dat viața pentru Domnul Hristos, doctorul sufletelor noastre, Sfântului sfințit mucenic Emolae îi aducem aceste laude. Iar tu, sfinte, binecuvântat fiind de a te desfăta de lumina Raiului în care ai fost încununat, roagă-te și pentru noi care te chemăm: ***Bucură-te, Sfinte mucenice Ermolae, minunat doctor fără de arginți!***

Apoi, rostim această:

Rugăciune

Sfinte părinte Ermolae, mucenic sfințit al Domnului Hristos, capul tău a fost încununat în Rai cu răsplata celor care Îl urmează pe Fiul lui Dumnezeu pe tot drumul crucii, și mai ales la răstignirea trupului pînă la moarte și prin această jertfă ai urcat în Cer în rândul Sfinților doctori fără de argint care mijlocesc acum pentru noi. Împlinind slujirea de preot, ai fost și mucenic, păstor de suflete, tămăduitor al trupurilor, duhovnic încercat și propovăduitor al Evangheliei, multe inimi întorcând la Hristos.

De aceea te rugăm ascultă aceste rugăciuni aduse ție și fii fiecăruia după nevoie: vindecător celor bolnavi, călăuzitor al celor rătăciți, hrănitor al celor flămânzi, duhovnic al celor îndurerați și nu ne lăsa să ne pierdem în ispitele aduse de vrăjmașii văzuți și nevăzuți, ci caută-ne și adune înapoi la rugăciune, acolo unde cerul inimii

se întâlnește cu Cerul din care Domnul Hristos ne dă binecuvântarea Lui acum și în vecii vecilor. Amin.

Şi apoi se face Otpustul: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale Sfântului sfinţit mucenic Ermolae şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin!

Sursa:

https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2022/10/10/acatistul-sfantului-sfintit-mucenic-ermolae-doctor-fara-de-arginti-duhovnicul-sfantului-mare-mucenic-pantelimon-26-iulie/

https://salutis8.wordpress.com/2023/07/25/acatistul-sfantului-sfintit-mucenic-ermolae-doctor-fara-de-arginti-duhovnicul-sfantului-mare-mucenic-pantelimon/

https://nuha.ro/acatiste/acatiste-iulie/acatistul-sfantului-sfintit-mucenic-ermolae/

Acatistul Sfântului mare mucenic Pantelimon

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.

Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Înaintea celui cu chip şi nevinovăţie îngerească, a vrednicei slugi a Domnului nostru, care prin nestrămutată credinţă s-a învrednicit a sta alături de scaunul nemuritorului împărat, Pantelimon, ridicăm rugăciunile noastre şi cerem să ne asculte durerile şi cu puterea ce-i este dată de la Dumnezeu ca un doctor fără de arginţi, să ne cerceteze degrab şi să înlăture de la noi bolile sufleteşti şi trupeşti, ca izbăviţi cu platoşa bunătăţii sale, în tresăltări de bucurie, să-i cântăm: ***Bucură-te, mare mucenice şi tămăduitorule Pantelimoane!***

Icosul 1

Din pruncie ţi-ai păstrat sufletul curat, mucenice, căci maica ta cu mare grijă ţi-a sădit în inimă credinţa în dulcele Iisus, pe care mai târziu bătrânul Ermolae, stropind-o cu apa cea vie, pe care şi el o avea de la Împăratul nemuritor, ai părăsit păgânătatea şi ţi-ai deschis larg sufletul să primeşti pe Hristos; pentru care îţi cântăm:
Bucură-te, sfinte cu adâncă judecată;
Bucură-te, că dreaptă ţi-a fost credinţa urmată;
Bucură-te, al pieritorilor zei disprețuitor;
Bucură-te, al blândului Iisus următor;
Bucură-te, că după Domnul ai însetat;
Bucură-te, că dreaptă răsplătire ai căpătat;
Bucură-te, că n-ai ţinut la bogăţii pământeşti;
Bucură-te, cel ce ţi-ai adunat comori cereşti;

Bucură-te, cel ce stai între cetele sfinţilor;
Bucură-te, ajutătorul năpăstuiţilor;
Bucură-te, podoaba creştinilor cea nepreţuită;
Bucură-te, mângâierea noastră mult dorită;
Bucură-te, mare mucenice şi tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 2-lea

De mic rămas fără mamă, sfinte, ai fost dat de tatăl tău la învăţătură păgânească şi la meşteşugul vindecărilor cu puterea zeilor; dar ca o trestie neînfrântă ai rămas în mijlocul vânturilor vrăjmaşe şi nu ai găsit alinare până ce n-ai aflat calea Dumnezeului celui adevărat, căruia îi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Adânc fiind rănit de dragostea în Hristos, când veneai de la Ermolae şi ai întâlnit pe copilul muşcat de viperă, atunci întâia oară te-ai rugat în genunchi lui Dumnezeu, de la care a şi venit mântuirea, căci copilul a înviat, vipera a murit, iar tu ai primit botezul şi te-ai împărtăşit cu trupul şi cu sângele Domnului; pentru care te lăudăm aşa:
Bucură-te, tinereţe închinată lui Hristos;
Bucură-te, nădejdea bolnavilor cea cu folos;
Bucură-te, cel ce ştii să înalţi la ceruri rugăciuni;
Bucură-te, cel ce peste noi reverşi minuni;
Bucură-te, că Domnul putere ţi-a dat;
Bucură-te, cel ce copilul ai înviat;
Bucură-te, bucuria multor îndureraţi;
Bucură-te, uimirea multor învăţaţi;
Bucură-te, ostaş neînvins al lui Hristos;
Bucură-te, că ai aprins credinţa creştină în inimile multora;
Bucură-te, întoarcerea multor rătăciţi;
Bucură-te, mângâierea celor amărâţi;
Bucură-te, mare mucenice şi tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 3-lea

Deşi cu trup omenesc pe pământ, sufletul ţi l-ai înălţat spre cer. Pentru aceasta, cu dreptate te privesc credincioşii ca pe o stea cerească, de unde vine raza mântuirii în toate necazurile; drept care împreună cu tine cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Râvnă multă ai pus, sfinte, ca să întorci de la închinarea de idoli către Domnul chiar pe tatăl tău, dar el tot păgân a rămas, până ce a văzut tămăduirea pe care ai

dat-o, în numele lui Hristos, unui orb şi atunci împreună cu acela, a primit botezul. Pentru aceasta primeşte de la noi laudă ca aceasta:
Bucură-te, cercetător al durerilor;
Bucură-te, vindecător al orbilor;
Bucură-te, cel ce dai lumină ochilor trupeşti şi celor sufleteşti;
Bucură-te, sfărâmător al curselor diavoleşti;
Bucură-te, al sufletului tău vânător;
Bucură-te, al doctorilor doctor;
Bucură-te, că lucrezi cu puterea lui Dumnezeu;
Bucură-te, că în tine nădăjduim şi noi;
Bucură-te, stăvilar al potrivnicilor;
Bucură-te, lauda îngerilor;
Bucură-te, a păgânilor mirare;
Bucură-te, bucuria mamei tale;
Bucură-te, mare mucenice şi tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 4-lea

Ca norul ce umbrea pe evrei în pustie, astfel te-ai arătat Nicomidiei şi apoi întregii lumi, căci oricine aleargă la tine cu credinţă găseşte alinare, fiind împuternicitul şi alesul Domnului, căruia pentru darul ce ţi-a dat îi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Ca fulgerul s-a răspândit vestea bunătăţii şi a minunilor tale, sfinte, făcând să se îngrijoreze învăţătorii păgâni, care îndată au cerut împăratului pierderea ta, ca a unuia ce eşti părtaşul lui Hristos, iar tu neabătut ai rămas în credinţă; pentru care îţi cântăm:
Bucură-te, cel ce ţi-ai împărţit moştenirea săracilor;
Bucură-te, cel ce prin case şi închisori milostenie şi tămăduiri aduci celor necăjiţi;
Bucură-te, îngrozirea păgâneştilor conducători;
Bucură-te, că deşertăciunea păgânească vrei să omori;
Bucură-te, cel ce împăratului ai fost împotrivitor;
Bucură-te, că Hristos în luptă ţi-a fost întăritor;
Bucură-te, că mulţime de chinuri ţi-au pregătit;
Bucură-te, cel ce cu răbdare chinurile ai suferit;
Bucură-te, că mulţi, privindu-te, cu tine au crezut;
Bucură-te, cel ce Domnului noi mucenici ai făcut;
Bucură-te, cel ce simţi bucurie în chinuri;
Bucură-te, cel de la care moştenim frumoase pomeniri;
Bucură-te, mare mucenice şi tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 5-lea

Cele ce pentru păgâni erau de preţ pentru tine erau fără de preţ şi cele fără de preţ la ei erau de mare preţ la tine, căci ai dispreţuit dregătoriile şi bogăţiile vremelnice cu care erai ispitit, pentru a câştiga bunătăţile nepieritoare de la Dumnezeu, căruia îi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Neînduplecat văzându-te, împăratul a poruncit să fii spânzurat gol pe lemn, cu fiare să fii sfâşiat şi cu făclii ars, dar nepieritorul Împărat neatins te-a păstrat, spre uimirea tuturor; de care lucru şi noi minunându-ne, cântăm:
Bucură-te, că ai dovedit împăratului puterea lui Dumnezeu;
Bucură-te, că un vechi slăbănog s-a tămăduit prin darul tău;
Bucură-te, că păgânătatea de ruşine a rămas;
Bucură-te, că vrăjmaşii ţi-au cerut noi torturi într-un glas;
Bucură-te, sfinte, care ţi-ai pus trupul spre chinuri;
Bucură-te, cel pătruns de credinţă adâncă;
Bucură-te, că, gândindu-te la Domnul, te-ai mângâiat;
Bucură-te, că, Hristos în chipul lui Ermolae ţi s-a arătat;
Bucură-te, că fiarele cu care erai sfâşiat ca ceara s-au muiat;
Bucură-te, că de pe lemnul chinurilor sănătos ai fost slobozit;
Bucură-te, că făcliile cu care erai ars s-au stins;
Bucură-te, că înfocată credinţă în inimile multora ai aprins;
Bucură-te, mare mucenice şi tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 6-lea

Pe gânduri ai pus pe cei ce te chinuiau, sfinte, şi încruntaţi la faţă şi la suflet, se întrebau de unde ai atâta putere şi de ce zeii nu te pierd? Atunci au iscodit noi chinuri, pe care tu primindu-le încrezător în puterea lui Dumnezeu, cântai: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Plumb mult într-un cazan punând şi sub limbile focului topindu-l, ai fost aruncat în această văpaie cu nădejdea deşartă că acum se va sfârşi cu tine, dar tu, viteazule mucenic, iarăşi nevătămat ai rămas, precum mai înainte Dumnezeu păzise pe măritul apostol Ioan. Pentru aceasta îţi cântăm:
Bucură-te, floarea nădejdilor către Dumnezeu;
Bucură-te, în boli şi în necazuri izbăvitorul meu;
Bucură-te, pentru noi, păcătoşii, al lui Dumnezeu îmblânzitor;
Bucură-te, al rugăciunilor noastre către Domnul purtător;
Bucură-te, tare sprijinitor al copiilor noştri;
Bucură-te, îndestularea cea bună a caselor noastre;

Bucură-te, rouă ce inimile răcoreşti;
Bucură-te, cel ce de asupriri ne izbăveşti;
Bucură-te, vindecarea celor ce de la oameni nu-şi găsesc alinare;
Bucură-te, că din valurile deznădejdilor prin tine aflăm izbăvire;
Bucură-te, cel ce văpaia plumbului ai răcorit;
Bucură-te, cel ce cunună neveştejită ţi-ai pregătit;
Bucură-te, mare mucenice şi tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 7-lea

Zile de-a rândul ai fost chinuit, sfinte, dar acestea mai multă răsplătire ţi-au adus şi mulţumirea mai mult ţi-a crescut, când cu chinurile tale, dor mare ai aprins în inimile multora, să părăsească zeii şi să treacă la Hristos, cântându-I: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Piatră ţi-au legat de gât, Pantelimoane, şi în mare ai fost aruncat, dar Stăpânul mărilor şi pe tine şi piatra a făcut-o uşoară şi plutitoare, căci ai mers pe luciul apei, ieşind la mal. Deci, bucurându-ne şi minunându-ne, îţi cântăm:
Bucură-te, cel ce nu te înfricoşezi de chinuri, viteazule;
Bucură-te, cel înarmat cu bărbăţie şi credinţă, alesule;
Bucură-te, al puterii firii înfrângător;
Bucură-te, al adâncului mării stăpânitor;
Bucură-te, plutitor deasupra apelor;
Bucură-te, vieţuitor deasupra ispitelor;
Bucură-te, tinere plin de mireasmă duhovnicească;
Bucură-te, dobânditor de slavă cerească;
Bucură-te, liman al celor îngreuiaţi;
Bucură-te, mulţumirea celor îndureraţi;
Bucură-te, răspânditorule al credinţei;
Bucură-te, iubitorule al umilinţei;
Bucură-te, mare mucenice şi tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 8-lea

Nici tinereţea, nici nevinovăţia şi nici puterea minunilor tale, n-au schimbat inimile chinuitorilor, ci mai rău sporind în mânie, îţi iscodeau alte pătimiri crezând că pot pune lumina sub obroc; iar tu făclie mai luminoasă te arătai, spre bucuria lui Dumnezeu cântând: Aliluia!

Icosul al 8-lea

Neîncetat ai fost ispitit cu bunătăţi şi cinstiri lumeşti, dar ca pe nişte curse în calea către cer judecându-le, ai fost aruncat în mijlocul leilor şi neliniştiţi te-au privit,

dorind să-ţi vadă trupul sfâşiat; dar Stăpânul tuturor gurile fiarelor a închis; pentru care îţi cântăm:
Bucură-te, cel ce eşti cu nevinovăţie încununat;
Bucură-te, că pentru nevinovăţie la chinuri ai fost dat;
Bucură-te, că lupta cea bună ai luptat;
Bucură-te, că Dumnezeu minunat te-a arătat;
Bucură-te, lumină ce sub obroc nu s-a putut pune;
Bucură-te, vieţuitor plin de fapte bune;
Bucură-te, cel ce bunătăţile lumeşti curse le socoteşti;
Bucură-te, că te-ai făcut asemenea oştilor cereşti;
Bucură-te, noule Daniele, aruncat în mijlocul leilor;
Bucură-te, că fiarele s-au făcut asemenea mieilor;
Bucură-te, că vrăjmaşii doreau să te piardă;
Bucură-te, că Hristos nevătămat te-a păzit;
Bucură-te, mare mucenice şi tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 9-lea

Văzând tăria ta, sfinte, mulţi din păgâni au crezut în Hristos, pentru care lucru împăratul de mânie a fost cuprins, iar tu, Pantelimoane, te veseleai pentru vânări de noi suflete, cu care şi noi cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Şi pe roată cu cuie ai fost chinuit, dar roata s-a sfărâmat, lovind pe mulţi necredincioşi şi fermecător socotindu-te, ai mărit pe preotul Ermolae, dascălul tău. Atunci cu trei ostaşi te-au însoţit, sfinte, spre a-l aduce împăratului care şi lui îi dorea sfârşitul. Deci pentru noua jertfă ce prin tine se pregăteşte grăim:
Bucură-te, propovăduitorul dumnezeieştii credinţe;
Bucură-te, cel ce înfrunţi mâniile aprinse;
Bucură-te, că pe roată ai fost strunjit;
Bucură-te, că de creştinătate eşti prea mărit;
Bucură-te, cel ce ai fost socotit fermecător;
Bucură-te, căci cu Hristos te-ai arătat biruitor;
Bucură-te, al lui Ermolae de mucenicie vestitor;
Bucură-te, căci cu dascălul tău eşti pătimitor;
Bucură-te, că ucenici ai lui Ermolae, Erimp şi Ermocrat s-au arătat;
Bucură-te, că la moartea lor, pământul s-a cutremurat;
Bucură-te, cel ce Treimii pe pământ ai slujit;
Bucură-te, că prin vindecări doctor al Domnului te-ai dovedit;
Bucură-te, mare mucenice şi tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 10-lea

Zadarnice au fost chinurile păgânilor, sfinte, căci drumul ţi-a fost drept către Hristos; pentru aceasta te-ai învrednicit de darul tămăduirilor ce-l verşi tuturor celor ce cu credinţă vin la tine cu rugăciuni şi cu care cânţi lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Cine nu te va lăuda, văzându-te cu ochii minţii, că ai fost împins şi izbit ca un răufăcător, spre marginea Nicomidiei, unde ţi se hotărâse tăierea capului şi tu mai liniştit şi mai vesel te-ai arătat. Pentru aceasta din nou primeşte această laudă:

Bucură-te, cel ce loviri ca Domnul ai primit;
Bucură-te, că pentru Iisus toate ai suferit;
Bucură-te, că în chinuri Domnului slavă dădeai;
Bucură-te, că Împărăţia cerească cu dor o căutai;
Bucură-te, că numele din Pandoleon ţi-a fost schimbat;
Bucură-te, că glas din cer Pantelimon te-a chemat;
Bucură-te, că după nume eşti mult-miluitor;
Bucură-te, că după fapte eşti mult-îndurător;
Bucură-te, că faţa ca de înger ţi s-a făcut;
Bucură-te, că chinuitorii în lături s-au abătut;
Bucură-te, că spre lovire călăii ai îndemnat;
Bucură-te, că abia îndrăznind capul ţi-au tăiat;
Bucură-te, mare mucenice şi tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 11-lea

Cu durere dreptcredincioşii au privit sfârşitul tău, Pantelimoane; căci tu le-ai fost flacără nestinsă a dreptei credinţe, miluitor al celor lipsiţi şi vindecător al celor bolnavi, dar ne mângâiem că te-ai suit la Dumnezeu, de unde nu încetezi a privi spre mulţimea ce te cheamă în rugăciuni şi, izbăvind-o de dureri, cânţi lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Senin la suflet şi blând la chip ţi-ai primit sfârşitul, trecând astfel în Împărăţia cerească, unde eşti întâmpinat de Sfânta Treime şi aşezat de-a dreapta Sa, mărit de sfinţi şi de puterile cereşti; pentru care laudă ca aceasta îţi aducem:

Bucură-te, mireasmă ce până la cer te-ai ridicat;
Bucură-te, că duhul tău Treimii l-ai încredinţat;
Bucură-te, mult-plânsule de credincioşii pământului;
Bucură-te, mult-lăudatule de puterile cereşti;
Bucură-te, a lui Ermolae, Erimp şi Ermocrat bucurie;
Bucură-te, cu înaintaşii mucenici împreună vieţuire;

Bucură-te, că de pământ nicidecum nu te-ai depărtat;
Bucură-te, că în rugăciuni pe orice credincios ai ascultat;
Bucură-te, albină ce te-ai îmbogăţit în fapte bune;
Bucură-te, că ai fost încoronat cu nepieritoare cunune;
Bucură-te, piatră la temelia creştinătăţii;
Bucură-te, înfrângător al păgânătăţii;
Bucură-te, mare mucenice şi tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 12-lea
Lupta cea bună ai luptat, credinţa ai păstrat, mulţumindu-ţi sufletul, că ai urmat lui Hristos, iar pentru noi ai rămas vrednică pildă, ca, privind la tine, să-ţi urmăm credinţa şi în ispite să ne înarmăm cu armele tale şi biruitori să mulţumim lui Dumnezeu, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Şi după moarte ai săvârşit minuni, Pantelimoane, căci în loc de sânge, lapte a curs din grumazul tău şi măslinul de care ai fost legat spre tăiere, în vederea tuturor s-a umplut de roade; de aceea iarăşi auzi de la noi:
Bucură-te, bucuria Tatălui;
Bucură-te, lauda Fiului;
Bucură-te, desfătarea Duhului sfânt;
Bucură-te, miluirea celor de pe pământ;
Bucură-te, izvor nesecat de tămăduiri;
Bucură-te, izbăvitor de chinuri;
Bucură-te, doctor sufletesc şi trupesc;
Bucură-te, alesule al Tatălui ceresc;
Bucură-te, cel ce linişteşti sufletele;
Bucură-te, cel ce îmblânzeşti cugetele;
Bucură-te, cel ce scapi de urgia duşmanilor;
Bucură-te, cel ce înlături norul suspinelor;
Bucură-te, cel ce primeşti gândurile şi puterile;
Bucură-te, mare mucenice şi tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
Sfinte mare mucenice şi tămăduitorule, Pantelimoane, ţie îţi spunem durerile noastre de multe feluri şi tu fără întârziere, cu puterea ce o ai de la Dumnezeu, spre care ne eşti mijlocitor, auzind suspinuri înăbuşite în noapte, în zi, în pat de suferinţă, în călătorii, fii celor ce se roagă ţie, după nevoile fiecăruia: celor neliniştiţi, liniştitor, celor asupriţi, apărător, celor în primejdii, izbăvitor, celor învăluiţi în păcate, scutitor, rătăciţilor îndrumător, bolnavilor deplin vindecător,

orfanilor tată, văduvelor părinte, soţilor întăritor în căsnicie, celor porniţi cu răutate, îmblânzitor şi ne întăreşte în faţa necazurilor, căci suntem slabi şi istoviţi, sfinte şi astfel cu puterea ta, descătuşaţi de amărăciunile noastre, să petrecem în mulţumire, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Apoi iarăşi se zice:

Icosul întâi

Din pruncie ţi-ai păstrat sufletul curat, mucenice, căci maica ta cu mare grijă ţi-a sădit în inimă credinţa în dulcele Iisus, pe care mai târziu bătrânul Ermolae, stropind-o cu apa cea vie, pe care şi el o avea de la Împăratul nemuritor, ai părăsit păgânătatea şi ţi-ai deschis larg sufletul să primeşti pe Hristos; pentru care îţi cântăm:

Bucură-te, sfinte cu adâncă judecată;
Bucură-te, că dreaptă ţi-a fost credinţa urmată;
Bucură-te, al pieritorilor zei dispreţuitor;
Bucură-te, al blândului Iisus următor;
Bucură-te, că după Domnul ai însetat;
Bucură-te, că dreaptă răsplătire ai căpătat;
Bucură-te, că n-ai ţinut la bogăţii pământeşti;
Bucură-te, cel ce ţi-ai adunat comori cereşti;
Bucură-te, cel ce stai între cetele sfinţilor;
Bucură-te, ajutătorul năpăstuiţilor;
Bucură-te, podoaba creştinilor cea nepreţuită;
Bucură-te, mângâierea noastră mult dorită;
Bucură-te, mare mucenice şi tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul întâi

Înaintea celui cu chip şi nevinovăţie îngerească, a vrednicei slugi a Domnului nostru, care prin nestrămutată credinţă s-a învrednicit a sta alături de scaunul nemuritorului Împărat, Pantelimon, ridicăm rugăciunile noastre şi cerem să ne asculte durerile şi cu puterea ce-i este dată de la Dumnezeu ca un doctor fără de arginţi, să ne cerceteze degrab şi să înlăture de la noi bolile sufleteşti şi trupeşti, ca izbăviţi cu platoşa bunătăţii sale, în tresăltări de bucurie, să-i cântăm: ***Bucură-te, mare mucenice şi tămăduitorule Pantelimoane!***

Imnografie

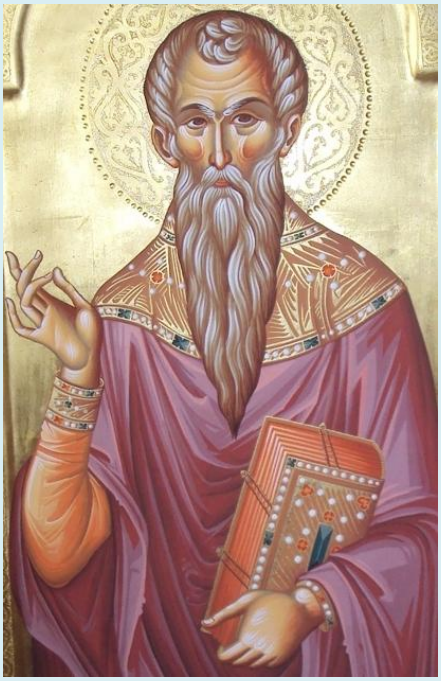

Troparul Sfântului sfinţit mucenic Ermolae: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului sfinţit mucenic Ermolae: Petrecând cu bună credinţă ca un sfinţit, ai primit cununa muceniciei şi stingând jertfele cele idoleşti, ai fost bun păstor turmei lui Hristos, prea înţelepte şi dascăl adevărat al Sfântului Pantelimon. Pentru aceasta, cu cântări te cinstim pe tine, zicând: mântuieşte-ne pe noi pururea din nevoi prin rugăciunile tale, părintele nostru Ermolae.

Sfântul sfinţit mucenic Ermolae, preotul Nicomidiei

Sfinţii Pantelimon şi Ermolae împreună cu Arhanghelii Mihail şi Gavril şi cu Sfinţii Cosma şi Damian şi Cyrus şi John

Sfântul Ermolae, fiind rânduit de Dumnezeu în înalta treaptă a preoţiei în cetatea Nicomidiei, şi-a revărsat harul său nu numai asupra nevoilor sufleteşti ale semenilor săi, ci, având şi darul vindecării trupeşti, a tămăduit " toată boala şi toată neputinţa în popor".

Sfântul Ermolae preotul, cu cei care au pătimit împreună cu el, Sfinţii Mucenici Ermip şi Ermocrat, au fost din clerul bisericii Nicomidiei. Ascunzându-se într-o

casă, aceştia au scăpat vii din cei 20.000 de Sfinţi mucenici, care au fost arşi în biserica Nicomidiei de Maximian şi a căror pomenire se cinsteşte la 28 decembrie.

Deci dintre toţi rămânând aceşti trei slujitori ai Domnului, se ascundeau de frica păgânilor prin felurite locuri. Însă unde puteau, învăţau pe credincioşi Sfânta şi dreapta credinţă şi îi întorceau către Hristos. ***Şi văzând Sfântul Ermolae pe Sfântul Pantelimon doctorul şi vorbind cu dânsul cu cuvinte insuflate de Dumnezeu, 1-a făcut creştin.***

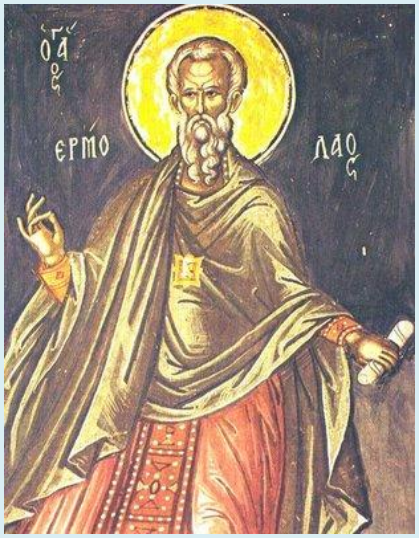

Sfântul Ermolae

Iar când Pantelimon a fost prins şi dus la muncire de acelaşi păgân, adică de Maximian, împăratul Romei, acela 1-a întrebat de la cine a învăţat credinţa creştinească, iar Sfântul Pantelimon, neputând să mintă, i-a spus despre Sfântul Ermolae, preotul creştin.

Deci, fiind prinşi bătrânul Ermolae şi robii lui Hristos cei împreună-slujitori cu dânsul, Ermip şi Ermocrat, au fost aduşi la judecata păgânească. Şi fiind întrebaţi, ***au mărturisit cu îndrăzneală pe Hristos, adevăratul Dumnezeu*** şi au batjocorit pe necuraţii idoli şi închinătorii lor.

Pentru aceasta au luat de la chinuitor pedeapsa cu moartea, sfârşindu-se prin tăiere de sabie. Pentru a căror pătimire, Dumnezeului nostru slavă!

Vieţile Sfinţilor - Sfântul sfinţit mucenic Ermolae, preotul Nicomidiei şi cei împreună cu dânsul

Sfântul Ermolae preotul, împreună cu pătimitorii lui, Sfinţii mucenici Ermip şi Ermocrat, au fost din clerul bisericii Nicomidiei. Aceştia scăpaseră vii din cei 20.000 de Sfinţi mucenici, care fuseseră arşi în biserica Nicomidiei de Maximian, fiind ascunşi într-o cămară. Pomenirea lor se cinsteşte la 28 decembrie.

Dintre toţi rămânând aceşti trei slujitori ai Domnului, se ascundeau de frica păgânilor prin diferite locuri. Însă unde puteau, învăţau pe credincioşi Sfânta şi dreapta credinţă şi îi întorceau către Hristos.

Sfântul Ermolae, văzând pe Sfântul Pantelimon doctorul şi vorbind cu dânsul cuvinte insuflate de Dumnezeu, l-a făcut creştin. Când Pantelimon a fost prins şi dus la muncire de acelaşi păgân, adică de Maximian, împăratul Romei, care întrebându-l de la cine a învăţat credinţa creştinească, Sfântul, neputând să mintă, a spus pe Sfântul Ermolae, preotul creştinilor.

Deci, bătrânul Ermolae fiind prins şi împreună cu dânsul şi robii lui Hristos slujitorii lui, Ermip şi Ermocrat, i-au adus împreună la judecata păgânească. Acolo, fiind întrebaţi, au mărturisit cu îndrăzneală pe Hristos, adevăratul Dumnezeu şi au batjocorit pe necuraţii idoli şi închinătorii lor. Pentru aceasta au luat de la ighemon pedeapsa cu moartea, sfârşindu-se prin tăiere de sabie.

Despre pătimirea lor se scrie mai pe larg în viaţa Sfântului mare mucenic Pantelimon, ce se prăznuieşte în ziua de 27 iulie.

Sinaxar din 26 iulie

În această lună (iulie), în ziua a douăzeci şi şasea, pomenirea Sfântului Sfinţitului mucenic Ermolae şi cei împreună cu dânsul, Ermip şi Ermocrat.

Aceşti Sfinţi erau preoţi din clerul Bisericii Nicomidiei, rămaşi dintre Sfinţii douăzeci de mii ce au fost arşi acolo de tiranul Maximian (284-305) în anul 303 (28 decembrie), fiind ascunşi într-o cămară.

Dar fiind prins tânărul Pantoleon (nimeni altul decât marele Mucenic Pantelimon, prăznuit la 27 iulie) şi neştiind să mintă, a spus că de preotul Ermolae era învăţat în cele creştineşti şi a fost botezat.

Şi îndată au trimis de l-au adus pe Ermolae la Maximian şi cu el au adus slujitorii şi pe însoţitorii lui, Ermip şi Ermocrat.

Stând Sfinţii la întrebare şi propovăduind cu îndrăzneală că Domnul Iisus Hristos este Dumnezeu adevărat, li s-au tăiat capetele, în anul 305 de la Hristos.

Tot în această zi (26 iulie), pomenirea Sfintei prea cuvioasei muceniţe Parascheva din Roma.

Sfânta şi marea muceniţă Parascheva s-a născut într-un sat pe lângă Roma, în vremea domniei lui Hadrianus (117-138), din părinţi creştini, Agaton şi Politeia, care multă vreme îl imploraseră pe Domnul să le dea un prunc. Dumnezeu, care întotdeauna răspunde rugăciunilor celor care se tem de el, le dădu deci o fiică, pe care ei o numiră Parascheva, căci era născută într-o vineri (Paraskevi în greceşte înseamnă "vineri") dar şi din evlavie pentru Patima întăritoare a Domnului nostru Iisus Hristos.

Încă din fragedă copilărie ea s-a consacrat cu totul celor dumnezeieşti. Nefiind deloc atrasă de jocurile copilăreşti, îşi petrecea vremea fie în biserică pentru a participa la Slujbe fie acasă, pentru a medita cuvântul lui Dumnezeu sau rugăciunea. La moartea părinţilor săi, pe când era în vârstă de 12 ani ea împărţi bogăţiile lor celor lipsiţi, apoi se retrase într-o Mănăstire unde primi mahrama, semn al închinării vieţii ei lui Dumnezeu.

După ce şi-a petrecut o vreme în ascultare desăvârşită faţă de maica superioară, cu sufletul însetat de a împărtăşi şi celorlalţi oameni comoara credinţei, ea părăsi Mănăstirea pentru a se duce să propovăduiască numele lui Hristos în oraşe şi sate.

Astfel aduse pe mulţi păgâni la dreapta credinţă, suscitând nemulţumirea şi ura iudeilor, care au denunţat-o regelui acelui ţinut în care ea se afla (după alţii, noului împărat, Antonin cel pios, către 140).

Suveranul dădu ordin pe dată ca nobila creştină să fie arestată şi adusă înaintea lui. Când o văzu, rămase mai întâi surprins de frumuseţea ei apoi încercă să o atragă prin măguliri spunând : "Dacă te laşi convinsă de cuvintele mele şi accepţi să aduci sacrificii idolilor, vei primi multe bogăţii, dar dacă te încăpăţânezi, să ştii că vei avea multe de suferit".

Tânăra fată, deşi gingaşă, îi răspunse cu bărbăţie : "Nu mă voi lepăda niciodată de prea blândul meu Iisus Hristos şi nici un chin nu va putea să mă despartă de dragostea Lui. Căci El a zis : Eu sunt Lumina lumii ; cel ce Îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieţii (Ioan 8:12). Cât despre idolii voştri, care nu au făcut nici cerul nici pământul, ei vor dispărea de pe pământ şi de sub cer (Ieremia 10:11)".

Atunci mânia regelui se înflăcără şi dădu ordin soldaţilor să pună pe capul Sfintei o cască de fier înroşit în foc. Acoperită de rouă, precum cei trei Tineri din cuptor, Sfânta Parascheva nu simţi nici o suferinţă. După ce i-au fost smulşi sânii, fu aruncată în închisoare, cu o piatră grea pusă pe piept, dar fu vindecată de un Înger ce şi-a făcut apariţia dintr-un mare cutremur.

Constatând minunea, 70 de soldaţi din garnizoana s-au convertit şi au fost imediat executaţi din ordinul tiranului care o aduse din nou înaintea lui pe Parascheva. Repetându-şi înflăcărata mărturie de credinţă, Sfânta fu aruncată într-un cazan de cupru şi bronz umplut cu plumb incandescent. Dar şi acolo, trupul său - care primise prin asceză şi feciorie arvuna cinstirii vieţii viitoare - rămase neatins.

Crezând că amestecul nu era cu adevărat arzător, tiranul se apropie şi fu orbit de văpaie. Sub efectul durerii îşi dădu seama de greşeala sa şi începu să strige: "Fie-ţi milă de mine, slujitoare a adevăratului Dumnezeu şi redă-mi lumina ochilor şi voi crede în Dumnezeul pe care îl propovăduieşti". La rugăciunea Sfintei el nu numai că îşi regăsi vederea ci primi şi lumina credinţei şi la cererea sa fu botezat în numele Sfintei Treimi, împreună cu toţi cei apropiaţi lui. Eliberată, Sfânta Paras-cheva părăsi ţinutul pentru a-şi continua misiunea.

Pe când se afla într-un oraş condus de un oarecare Asclepios şi propovăduia pe Hristos, fu arestată şi adusă în faţa tribunalului.

La întrebarea lui Asclepios care îi ceru să îşi spună numele, Sfânta se închină cu semnul Sfintei Cruci şi declară că era slujitoarea lui Hristos, Făcătorul cerului şi al pământului, Care s-a dat crucii şi morţii pentru Mântuirea noastră, şi Care va reveni cu mărire să judece viii şi morţii.

Tiranul dădu ordin să fie bătută cu vergile dar Sfânta continua să îl slăvească pe Dumnezeu, cu privirea întoarsă spre cer, iar când Asclepios îi întrerupse pe călăi pentru a-i cere să aducă sacrificiu idolilor, ea îl scuipă în faţă cu dispreţ. Ieşindu-şi din fire el ceru să fie biciuită până la os. Dar după o noapte petrecută la închisoare, soldaţii o găsiră a doua zi nevătămată.

Cum ea cerea regelui să fie lăsată să se ducă la Templul lui Apolo, toţi păgânii se bucurară, crezând că acceptă să aducă sacrificii idolilor. Când însă - după ce se rugase îndelung - îşi făcu semnul Crucii, idolii se sfărâmară cu zgomot mare iar poporul strigă: "Mare este Dumnezeul creştinilor!"

Preoţii idolilor, cuprinşi de furie, au cerut regelui să sfârşească cu ea şi fu aruncată în fosa unde prin rugăciune provoca moartea unui balaur şi a reptilelor care se mai găseau acolo. Constatând că toate tentativele sale erau zadarnice, Asclepios o trimise în altă împărăţie, condusă de crudul Tarasio.

Dar cum prin chemarea Numelui lui Hristos ea îi vindecă pe toţi bolnavii care erau aduşi la ea, regele ceru să fie adusă înaintea lui şi o acuză de vrăjitorie, dând ordin să fie aruncată într-o fosă urât mirositoare, plină de animale veninoase. Prin semnul Crucii, această cloacă deveni asemeni unei pajişti înmiresmate primăvara, iar Sfânta, ocrotită de un Înger, rămase nevătămată la toate celelalte chinuri la care fu supusă. De aceea, nemaiputându-şi conteni mânia, regele ordonă călăilor săi să taie capul slujitoarei lui Dumnezeu.

Căzând în genunchi, Parascheva se rugă cu lacrimi, încredinţându-şi sufletul viteaz Mirelui sau Hristos şi îi ceru să ierte păcatele celor care aveau să-L cinstească. Atunci când capul îi căzu sub spadă, se auzi un glas ceresc urându-i bun venit în Împărăţia Cerurilor, a cărei venire ea o vestise prin cuvântul său şi prin lucrările sale.

De atunci, părţi din moaştele sale, împrăştiate în Sfintele Biserici, nu au încetat să înfăptuiască nenumărate vindecări, în special pentru cei bolnavi de ochi.

Viaţa şi pătimirea Sfintei Parascheva romana a fost scrisă de Ioan de Eubeea în secolul al VIII-lea. Ea este uneori prăznuită şi în ziua de 9 noiembrie.

Tot în această zi, pomenirea cuvioasei muceniţe Oreozila.
Tot în această zi, pomenirea cuviosului Ignatie Stironitul.
Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Apion, care de sabie s-a săvârşit.
Tot în această zi, pomenirea Sfintei muceniţe Ierusalima, care de sabie s-a săvârşit.
Tot în această zi, pomenirea Sfântului cuvios Ioanichie cel nou de la Muscel.
Tot în această zi, pomenirea Sfântului cuvios Moise, ungurul.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul cuvios Ioanichie cel nou de la Muscel; Sfânta cuvioasă muceniţă Paraschevi din Roma; Sfântul sfinţit mucenic Ermolae şi cei împreună cu dânsul, Ermip şi Ermocrat

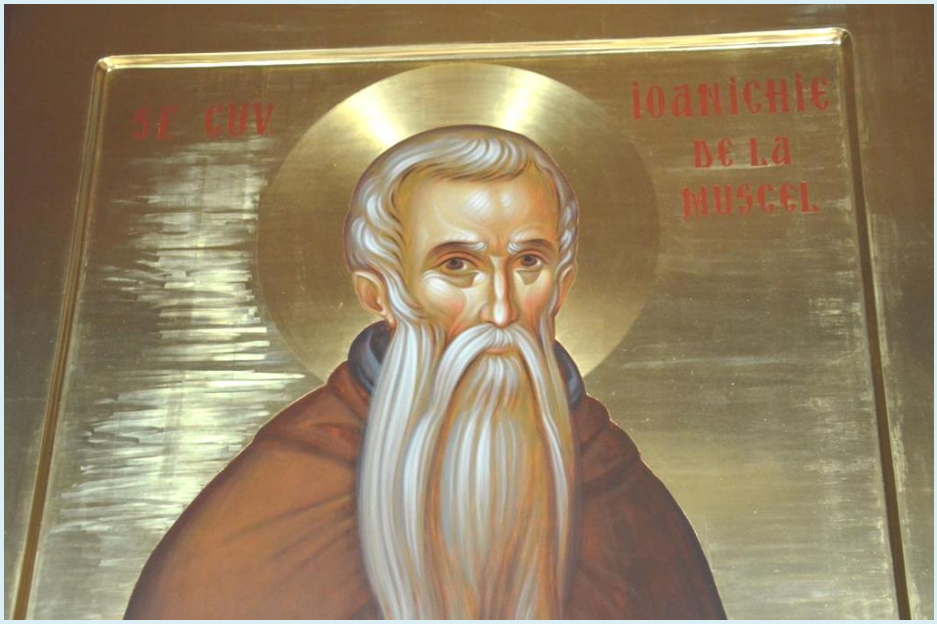

1. Sfântul cuvios Ioanichie cel nou de la Muscel - Acest cuvios plăcut lui Dumnezeu s-a născut din părinţi evlavioşi, trăitori în ţinutul Muscelului. Din fragedă tinereţe, ascultând chemarea lui Hristos, s-a despărţit de toate plăcerile şi ispitele lumii deşarte şi s-a retras în Mănăstirea Cetăţuia Negru-Vodă, de pe valea Dâmboviţei, unde s-a călugărit şi a deprins, de la părinţi îmbunătăţiţi, rânduiala vieţii monahale.

Tropar, glasul 1: Locuitor în sihăstrie şi înger trupesc, de minuni făcător te-ai arătat, purtătorule de Dumnezeu, părintele nostru Ioanichie; cu postul, cu privegherea, cu rugăciunea, cereşti daruri luând, vindeci pe cei bolnavi şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Slavă Celui ce ţi-a dat ţie putere, slavă Celui ce te-a încununat pe tine, slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri!

A cunoscut pe mulţi dintre sihaştrii care locuiau în vremea aceea în preajma mănăstirii, datorită cărora ţinutul muscelean a fost numit Valea Chiliilor.

Minunatul Ioanichie, după ce a deprins vieţuirea călugărilor iscusiţi, luând binecuvântare, s-a retras într-una din peşterile Muntelui Negru-Vodă, unde după ce a primit marea schimă monahală, s-a nevoit mai mult de 30 de ani.

Ostenelile sale, lipsurile, lucrarea sa lăuntrică, rugăciunea neîncetată şi cercetarea harului dumnezeiesc pe care le-a trăit cuviosul, erau ascunse oamenilor, întrucât peştera în care s-a retras el se afla într-un loc greu de ajuns, iar sihastrul nu căuta slava lumii, ci mergea pe calea smereniei, care este temelia sporirii duhovniceşti.

O dată pe săptămână un ucenic al cuviosului venea să-i aducă pâine şi apă, pe care le cobora până la gura peşterii cu o frânghie, din pricina locului foarte abrupt.

Duminica, după Sfânta Liturghie, cuviosul îl primea pe stareţul mănăstirii, care îl mărturisea şi îl împărtăşea cu Sfintele Taine.

Astfel vieţuind cuviosul schimonah Ioanichie în rugăciune şi aspră nevoinţă, Dumnezeu i-a făcut cunoscute descoperiri cereşti, care l-au întărit să rabde toate ispitele războiului nevăzut, şi i-a dăruit harismele povăţuirii sufletelor şi înainte-vederii, precum şi darul vindecării bolnavilor prin rugăciune. Monahii şi mirenii cereau rugăciunile cuviosului şi primeau împlinirea cererilor, dar acesta nu se cobora din peşteră, pentru a se feri de laudele oamenilor.

Tradiţia locului spune că înşişi bine credincioşii domnitori Mihai Viteazul (1593-1600) şi Matei Basarab (1632-1654) au cerut rugăciunile Sfântului pustnic în vreme de cumpănă, ştiindu-l fierbinte rugător către Dumnezeu pentru ţară şi neam.

Cunoscându-şi dinainte sfârşitul, minunatul părinte Ioanichie şi-a săpat singur mormântul în peştera sa, încrustându-şi în dreptul capului anul trecerii la cele veşnice - 1638. Aşezându-se în mormânt, a adormit întru Domnul. Firea necuvântătoare i-a slujit, pentru că un păianjen i-a ţesut deasupra trupului o pânză, ca un epitaf. Aşa au rămas osemintele sfântului vreme de 300 de ani.

Din rânduială dumnezeiască, moaştele lui au fost aflate în anul 1944. Ieromonahul Pimen, stareţul Mănăstirii Cetăţuia Negru-Vodă, a coborât în peştera unde sihăstrise cu mulţi ani înainte schimonahul Ioanichie şi a văzut cum pânza de păianjen acoperea osemintele bine mirositoare ale cuviosului. Le-a scos cu multă evlavie şi le-a aşezat în biserica mănăstirii, spre întărirea monahilor şi bucuria credincioşilor. Mulţi au primit folos de la minunatul odor descoperit în peştera din Valea Chiliilor.

Bolnavii se vindecau, cei aflaţi în necazuri primeau sprijin şi nădejde. Dar, odată cu venirea cârmuirii ateiste în România, s-a dat poruncă să fie închisă mănăstirea, iar moaştele sfântului să fie îngropate în pământ. Cu mare mâhnire, monahii au aşezat moaştele sfântului într-un sicriu, pe care l-au îngropat în cimitirul mănăstirii.

După anul 1989, când Biserica şi-a recăpătat libertatea, Mănăstirea Cetăţuia Negru Vodă şi-a reluat viaţa duhovnicească, iar moaştele cuviosului au fost din nou aşezate în biserica mare a mănăstirii.

Cercetând credinţa ortodoxă, viaţa de aspră nevoinţă şi minunile schimonahului Ioanichie, precum şi cinstirea de care se bucură în rândul credincioşilor, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât înscrierea lui în rândul Sfinţilor români, cu zi de pomenire la 26 iulie.

Pentru ale lui sfinte rugăciuni, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

2. Sfânta muceniţă Paraschevi s-a născut pe vremea împăratului Adrian (117-138) într-un sat care se afla în hotarele Romei celei vechi, din părinţi creştini cu numele Agaton şi Politia. Aceştia păzeau fără preget poruncile Domnului, dar nu aveau copii. Pentru aceasta se rugau cu stăruinţă lui Dumnezeu ca să le dăruiască şi lor rod pântecelui.

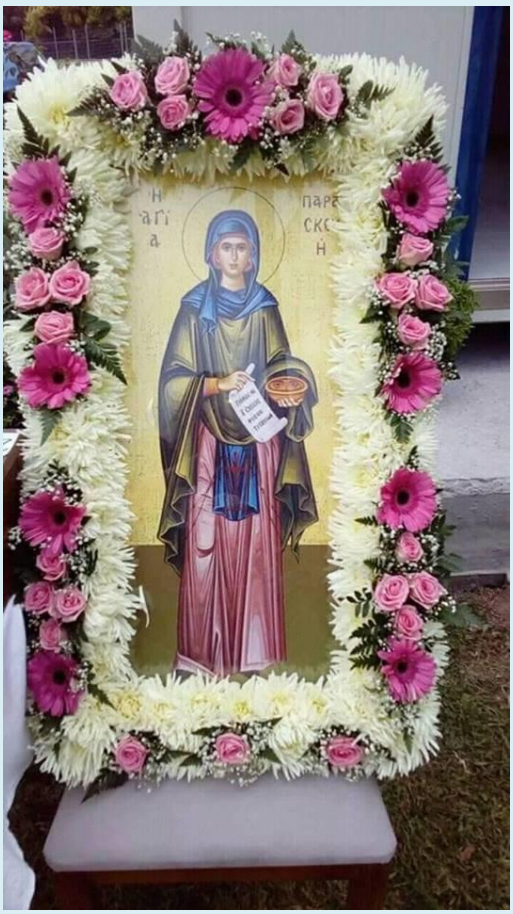

Ascultându-le rugămintea, milostivul Dumnezeu le-a dăruit o fiică, născută în ziua a şasea a săptămânii, adică vineri, şi au numit-o Paraschevi, fiindcă în limba greacă „vineri” se zice „paraschevi”. Din fragedă pruncie mama sa a învăţat-o toate tainele credinţei creştine, iar copila se îndeletnicea necontenit cu rugăciunea şi cu citirea sfintelor cărţi.

Tropar, glasul 1: Osârdia ta asemenea chemării făcând-o, cea ce eşti cu acelaşi nume numită, credinţa ta întocmai cu numele întru locuinţă ai moştenit-o, Sfântă Paraschevi cea purtătoare de chinuri. Pentru aceasta, verşi tămăduiri şi te rogi pentru sufletele noastre.

După ce părinţii ei au răposat, ea a împărţit săracilor toate averile şi a mers la o mănăstire, luând chipul monahicesc. Acolo a vieţuit în ascultare, rugăciune şi nevoinţă, dobândind mare har de la Dumnezeu, pentru care a primit binecuvântarea de a ieşi la propovăduirea numelui lui Hristos, şi pe mulţi păgâni i-a adus la Sfântul Botez. Dar cuvântul cel cu putere şi minunile ei au atras invidia iudeilor.

În acea vreme împărăţea la Roma, Antonin Piul (138-161) la care iudeii s-au dus şi au pârât-o, zicând: „O oarecare femeie, cu numele Paraschevi, propovăduieşte pe Iisus, fiul Mariei, pe care părinţii noştri L-au pironit pe cruce”.

Auzind acestea, împăratul a poruncit să o aducă înaintea lui. Văzând priceperea şi frumuseţea ei, Antonin s-a mirat şi i-a zis: „Dacă te vei pleca mie şi vei aduce jertfă dumnezeilor noştri, te voi face moştenitoare a multe daruri, iar dacă nu te vei pleca, la multe chinuri te voi da”.

Sfânta, vorbind cu glas tare, i-a răspuns: „Să nu-mi fie mie a mă lepăda de numele lui Hristos, Dumnezeul meu. Iar zeii, care n-au făcut cerul şi pământul, să piară”.

Împăratul, aprinzându-se de mânie, a poruncit să i se pună pe cap un coif de fier înroşit în foc. Sfânta însă a fost păzită cu dumnezeiască rouă şi a scăpat nevătămată. Văzând o minune ca aceasta, mulţi ostaşi, care erau de faţă, au crezut în Domnul în acel ceas.

După aceasta, a poruncit împăratul să o arunce într-un cazan cu smoală şi untdelemn în clocot. Prin puterea lui Dumnezeu, sfânta se arăta ca şi cum se răcorea, ceea ce l-a făcut pe împărat să o roage să-i arunce în faţă smoală şi ulei, să vadă dacă sunt sau nu fierbinţi. Atunci sfânta i-a aruncat în faţă, iar împăratul şi-a pierdut îndată vederea. Dar, înfricoşat, a cerut sfintei să-i redea lumina ochilor.

Atunci muceniţa s-a rugat şi i-a redat vederea împăratului, care, crezând în Hristos, a eliberat-o.

După aceea, sfânta a mers într-o cetate al cărui dregător se numea Asclipie şi care a întemniţat-o pentru propovăduirea sa. A chinuit-o îndelung, dar Mântuitorul a cercetat-o în temniţă şi i-a vindecat rănile. A doua zi a fost dusă în templul lui Apolo, dar sfânta, rugându-se, a făcut să cadă la pământ statuile idolilor.

Atunci a fost osândită să fie aruncată într-o groapă adâncă de lângă cetatea lor, în care îţi avea sălaş un balaur înfricoşător. Sfânta însă a ucis balaurul cu semnul Sfintei Cruci, apoi, aducând la credinţă pe dregătorul Asclipie şi pe mulţi din cetate, a mers în alte locuri la propovăduire.

În cele din urmă a ajuns la cetatea Tempi, din Grecia, unde era dregător un anume Tarasie. Acesta, aflând că sfânta este în cetate, a chemat-o înaintea scaunului său de judecată şi a întrebat-o despre credinţa sa, iar ea a răspuns că este creştină şi a mărturisit că Hristos este Dumnezeul adevărat.

Atunci dregătorul a poruncit să fie adus un cazan de aramă plin cu untdelemn, smoală şi plumb, să se aprindă foc sub el, iar sfânta să fie aruncată în el. Dar, venind un înger al lui Dumnezeu, a stins focul şi a răcorit cazanul, iar sfânta a rămas nevătămată. Văzând această minune, dregătorul a supus-o la mai multe chinuri, însă sfânta a rămas neatinsă şi nici credinţa ei cea tare n-au putut să o clintească. Mai pe urmă i-a tăiat capul cu sabia, iar sufletul ei s-a înălţat la veşnicele lăcaşuri, în anul 140.

Moaştele ei s-au arătat izvor de multe tămăduiri şi minuni pentru toţi cei ce vin la ele cu credinţă, fiind mai ales cunoscute pentru darul de a vindeca bolile ochilor.

Unele părţi din sfintele ei moaşte se află şi în ţara noastră, la Mănăstirea Antim din Bucureşti, precum şi în alte biserici şi mănăstiri.

Pentru rugăciunile Sfintei muceniţe Paraschevi, Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi. Amin.

3. Tot astăzi, Biserica Ortodoxă sărbătorește pe Sfântul sfințit mucenic Ermolae și cei împreună cu dânsul, Ermip și Ermocrat.

Tropar, glasul 4: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori

au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Acești sfinți erau preoți din clerul Bisericii Nicomidiei, rămași dintre sfinții două-zeci de mii ce au fost arși acolo de tiranul Maximian (284-305) în anul 303 (28 decembrie), fiind ascunși într-o cămară.

Dar fiind prins tânărul Pantoleon (nimeni altul decât marele mucenic Pantelimon, prăznuit la 27 iulie) și neștiind să mintă, a spus că de preotul Ermolae era învățat în cele creștinești și a fost botezat.

Și îndată au trimis de l-au adus pe Ermolae la Maximian, și cu el au adus slujitorii și pe însoțitorii lui, Ermip și Ermocrat.

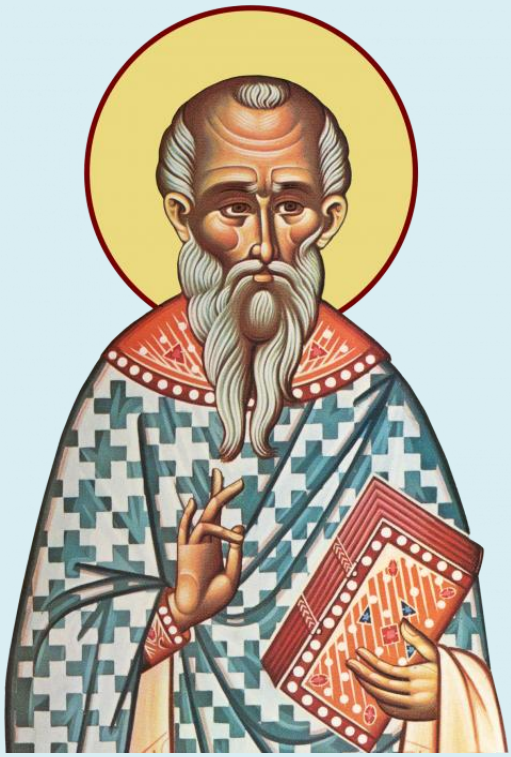

Stând sfinții la întrebare, și propovăduind cu îndrăzneală că Domnul Iisus Hristos este Dumnezeu adevărat, li s-au tăiat capetele, în anul 305 de la Hristos.

Proloage din 26 iulie

PROLOAGELE

ÎN FIECARE ZI ÎMPREUNĂ CU SFINȚII

Luna iulie în 26 de zile: pomenirea Sfântului sfinţit mucenic Ermolae, preotul Nicomidiei şi a celor dimpreună cu dânsul (sec. IV)

Sfântul Ermolae, preotul şi cei împreună cu el, pătimitorii mucenici Ermip şi Ermocrat, făceau parte din obştea creştinilor din Nicomidia, unde 20.000 de creştini fuseseră arşi de vii în biserică, din porunca crudului împărat Maximian Galeriu. Deci, aceştia trei, izbutind să se ascundă de frică păgânilor, nu încetau a învăţa sfânta credinţă, pe cei ce o doreau, aducându-i la Hristos.

Aşa, văzând Sfântul Ermolae pe Sfântul Pantelimon, doctorul şi vorbind cu el cuvinte de Dumnezeu insuflate, l-a făcut creştin.

Iar, când Pantelimon a fost prins şi dat la chinuri, de acelaşi Maximian, fiind întrebat de la cine a învăţat credinţa creştinească, Sfântul, neputând să mintă, a spus: "De la preotul Ermolae."

Deci, a fost prins bătrânul Ermolae şi cu el, şi robii lui Hristos Ermip şi Ermocrat, pe care i-a adus la păgânească judecată. Deci, întrebaţi fiind, au mărturisit cu îndrăzneală pe Hristos, adevăratul Dumnezeu, defăimând pe închinătorii la idoli. Pentru aceasta, au luat pedeapsa de moarte, tăindu-li-se la toţi trei capetele, cu sabia.

Pentru a căror pătimire, Dumnezeului nostru slavă!

Întru această zi, pătimirea Sfintei cuvioase muceniţe a lui Hristos, Paraschiva († 140)

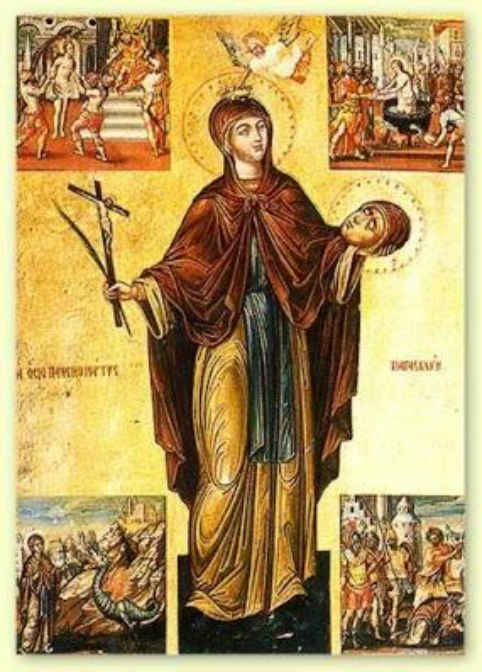

Sfânta cuvioasă muceniţă a lui Hristos, Paraschiva, s-a născut într-un sat ce era în hotarele Romei celei vechi, din părinţi creştini, cu numele Agaton şi Pontia. Aceştia păzeau, fără preget, porunca Domnului, dar nu aveau copii, pentru care se rugau, cu stăruinţă şi necontenit, lui Dumnezeu ca să le dea lor un fiu.

Şi, ascultându-le rugămintea, Ziditorul şi Înduratul Dumnezeu le-a dăruit lor această fiică, pe care au născut-o în ziua a şasea a săptămânii şi au numit-o din Sfântul Botez, Parascheva, după numele zilei întru care s-a născut, fiindcă ziua a şasea, la greci, se numeşte "paraschivi".

După ce a fost înţărcată şi a fost dăruită lui Dumnezeu, din tânără vârstă, fiind crescută de mama sa, aceasta a învăţat-o toate tainele credinţei creştineşti şi copila se îndeletnicea necontenit cu rugăciunea şi cu citirea Sfintelor cărţi.

Iar, după ce s-au săvârşit părinţii ei, împărţind toate averile rămase de la părinţi săracilor şi tunzându-se şi îmbrăcându-se în chipul monahicesc, a ieşit, propovăduind numele adevăratului Dumnezeu şi Domnului nostru Iisus Hristos, şi pe mulţi din păgâni i-a adus la cunoştinţa lui Dumnezeu.

Întru acele vremi, împărăţind, la Roma, Antonin (138-161) s-au dus nişte păgâni şi au pârât-o la împărat, zicând: "O oarecare femeie, cu numele Paraschiva, propovăduieşte pe Iisus, fiul Mariei, pe care părinţii noştri L-au pironit pe cruce." Iar împăratul, auzind acestea, a poruncit să o aducă pe ea înaintea lui. Şi s-a mirat împăratul, văzând priceperea şi frumuseţea ei. Deci, a zis către dânsa: "Dacă te vei pleca mie şi vei aduce jertfă dumnezeilor noştri, te voi face moştenitoare a multor daruri, iar, dacă nu te vei pleca, la multe chinuri te voi da."

Sfânta, cu glas mare, a răspuns către dânsul: "Să nu-mi fie mie a mă lepăda de numele lui Hristos, Dumnezeul meu. Iar zeii, care n-au făcut cerul şi pământul, să piară."

Iar împăratul, aprinzându-se de mânie, a poruncit să se pună pe capul mărturisitoarei un coif de fier, înroşit în foc. Care lucru făcându-se, cu dumnezeiască rouă, s-a păzit nevătămată. Pentru o minune ca aceasta, întru acel ceas, mulţi au crezut în Domnul.
Dar Sfânta, slobozită fiind şi ieşind de acolo, s-a dus în alte cetăţi şi sate, propovăduind numele Domnului Iisus.

Deci, intrând Sfânta într-altă cetate, în care era stăpânitor un dregător cu numele Tarasie şi aflând acesta despre ea, a adus-o înaintea divanului său. Deci, întrebată fiind, de el, despre credinţă, a mărturisit că este creştină şi L-a mărturisit pe Hristos, Dumnezeu adevărat. Şi, pentru aceasta, punându-se înainte o căldare de aramă, plină cu untdelemn, de smoală şi de plumb şi, aprinzându-se foc dedesubt, a poruncit să fie aruncată Sfânta în acea căldare. Dar, prin venirea de faţă a unui dumnezeiesc înger, s-a stins focul şi, răcorindu-se căldarea, Sfânta a rămas nevătămată.

Şi multe alte chinuri aducând asupra ei tiranul acesta, Sfânta tot nevătămată a rămas, şi nici gândul ei cel tare n-au putut să-l clintească.

Iar, mai pe urmă, cu sabia i-a tăiat capul, care lucru făcându-se duhul ei s-a înălţat la veşnicele lăcaşuri.

Dumnezeului nostru slavă!

Întru această zi, cuvânt al Sfântului Ioan Damaschin, despre cei adormiţi.

Acel cuvânt, ce s-a zis, că Tu vei răsplăti fiecăruia după faptele lui şi ca secera fiecare, oricine ar fi el, ce a semănat şi cele ce urmează după acestea, toate sunt spuse, cu adevărat, despre a doua venire a Ziditorului şi pentru răspunsul cel înfricoşat de atunci, toate pentru sfârşitul lumii acesteia, s-au spus. Pentru că atunci nu va fi nicidecum vreme de ajutor, ci toată rugămintea va fi fără de spor şi fără de folos. Pentru că, la acel înfricoşător sfârşit, nu va mai fi timp pentru neguţătorie.

Unde sunt săracii atunci? Unde slujbele? Unde cântările? Unde facerile de bine? Drept aceea, mai înainte de ceasul acela, să ne ajutăm unii pe alţii. Că nu este nedrept Dumnezeu, ca să uite faptele, precum zice dumnezeiescul apostol.

Iar Atanasie cel mare, în cuvântul lui cel bine alcătuit pentru cei morţi, zice că, măcar deşi în văzduh de ar fi risipit, cel ce s-a sfârşit intru credinţă, să nu încetezi, a chema pentru el, pe Hristos Dumnezeu, aprinzând undelemn şi lumânare la mormânt. Că primite sunt acestea la Dumnezeu şi multe răsplătiri vor aduce de la El. Pentru că undelemnul şi lumânarea, pomelnicele şi Jertfa cea fără de sânge,

curăţire sunt. Iar facerea de bine la săraci face adăugire la toată răsplătirea cea bună. Iată dar, să iei aminte, oricine ai fi tu, cel ce nu crezi cele zise, ca oricare dintre oameni, care câştigă puţinul aluat al faptei bune, dar n-a apucat să-l facă pâine, că el voia adică, dar, iată, n-a ajuns să aducă la îndeplinire, fie pentru lenevire, fie pentru neîngrijire, fie pentru nebărbăţie, ori pentru că a amânat din zi în zi, iar, sosindu-i moartea, l-a secerat pe el, mai presus de orice nădejde, chiar şi numai aceasta nu va uitată de Dreptul Judecător. Pentru că, Stăpânul cel milostiv va îndemna, după moarte, pe cei mai apropiaţi ai lui să se sârguiască spre mila şi ajutorul celui răposat. Şi, atingându-se Stăpânul de inimile lor, vor împlini ceea ce lipsea mortului.

Iar cel ce a avut vicleană toată viaţa şi amestecată cu spini şi plină cu noroiul necurăţiei, care niciodată nu şi-a venit în fire, ci, fără de frică şi fără de simţire a zăcut în patimi, făcându-şi toate poftele trupeşti şi neavând nici o grijă pentru suflet, ci, având toată socotirea numai trupească, dacă aşa va ajunge la sfârşitul său şi va ieşi din viaţă, aceluia nimeni nu-i va putea ajuta. Şi aşa sunt toate cele ce se fac de el, încât de la nimeni nu poate să afle nici un ajutor, nici de la soţie, nici de la fii, nici de la fraţi, nici de la rudenii, nici de la prieteni, căci nici Dumnezeu nu-l mai număra printre robii Săi.

Deci, mai bine şi mai plăcut lui Dumnezeu şi întru tot bine primit lucru este că, adică, fiecare din oamenii credincioşi şi de Hristos iubitori, să se curăţe pe sine, prin tot felul de faceri de bine, ferindu-se de toată necurăţia şi ţinându-se de poruncile cele luminoase ale lui Dumnezeu. Că, ajungând la sfârşitul său, cu îndrăzneală, să zică Stăpânului: "Gata este inima mea Dumnezeule, gata este inima mea." (Ps.107,1). Şi aşa, cu dulceaţă, să întâmpine el pe îngerii cei ce vin la dânsul.

Dar aceasta se întâmplă la puţini, şi de puţine ori, după cum a zis Stăpânul, că puţini sunt cei ce se mântuiesc. Dar şi aceasta nu se spune fără de tâlc, de Cel ce este tuturor înţelepciune, ci ca şi cum cineva ar zice, minunându-se: "O, cât sunt de puţini cei ce se mântuiesc."

Iată, de acum ştiţi că foarte mare osteneală este ca cineva să fie dintre cei dintâi, şi este nevoie să venim la cei din al doilea rând, urmând hotărârile apostolilor. Iar, de-ar pomeni cineva de cei străini şi săraci, care nu au pe nimeni, ca să se ostenească pentru dânşii, şi nu pot lăsa vreo moştenire, pentru slujbe sau pentru daruri, deci, ce vom zice de aceştia? Oare, fiindcă nu au ei pe nimeni şi sunt străini şi neaşezaţi, neavând cine să se ostenească pentru ei, nu se vor putea mântui? Au, oare, nedrept este Dumnezeu, că, adică, celui ce are, să-i ierte, iar celui ce nu are nimic, să nu-i dăruiască iertare? Leapădă aceasta socotire de la tine, oricine ai fi tu,

pentru că drept este Dumnezeu, sau adevărat este că Dumnezeu este dreptate, înţelepciune, bunătate şi puterea cea tot alcătuitoare. Şi, ca un Drept ce este, va măsură bogăţia celui ce nu are, iar, ca un înţelept, din lipsă va face belşug. Ca un puternic, va strica pe cel tare şi va întări pe cel slab, iar, ca un Bun, va mântui făptura mâinilor Sale. Iar, dacă cineva este vădit vinovat şi s-a lepădat de credinţa cea dreaptă, acela atârnă greu spre partea cea de-a stânga.

Dar, după cum zic bărbaţii cei luminaţi de Dumnezeu, că faptele omeneşti sunt cercate, ca într-o cumpănă, la suflarea cea mai de pe urmă, dacă partea cea de-a dreapta covârşeşte pe cealaltă, vădit lucru este că, spre îngeri pleacă cel ce moare, iar, dacă părţile sunt amândouă asemenea, atunci biruieşte iubirea de oameni a lui Dumnezeu, iar, după cum zic grăitorii de Dumnezeu Părinţi, de s-ar şi pleca puţin cumpăna, spre partea cea de-a stânga, chiar şi atunci, mila lui Dumnezeu le împlineşte pe toate.

Dumnezeului nostru slavă!

Întru această zi, învăţătură de la Isus Sirah, despre creşterea copiilor

Pedepsiţi pe fiii voştri din tinereţile lor şi vă vor odihni la bătrâneţele voastre şi vor da frumuseţe sufletului vostru. Şi să nu slăbeşti, mustrând pe copil; că de-l vei mustra pe el cu toiagul, nu va muri, ci sănătos va fi, pentru că tu, bătându-i trupul lui, îi izbăveşti din moarte sufletul.

Sau, de ai vreo fiică, înspăimânt-o pe ea şi păzeşte-o între cele trupeşti, ca să nu-ţi ruşinezi faţa ta, pentru că, dacă vei da vieţii pe fiică, fără de prihană, vei fi ca un săvârşitor de mare lucru şi, vei fi lăudat de oameni şi la sfârşit, nu vei suspina din pricina ei.
De-ţi iubeşti pe fiul tău, îndeseşte-i lui mustrările pentru ca, la urmă, să te veseleşti de dânsul. Pedepseşte-l pe el din tinereţe şi te vei bucura de el în vremea vârstei şi, între cei cunoscuţi, vei fi lăudat, pentru el şi se va teme vrăjmaşul tău.

Creşte-ţi copilul în asprime şi învăţătură, ca să afle odihnă şi binecuvântare. Să nu râzi, făcând jocuri înaintea lui, pentru că puţin de vei zâmbi, mult te vei necăji, mâhnindu-te, mai târziu, şi va fi o suferinţă pentru sufletul tău.

Să nu-i dai frâu liber, la tinereţea lui, ca nu cândva, îndărătnicindu-se, să nu ţi se supună şi să fie, pentru tine, ocară şi durere sufletului, pagubă casei, pierdere averilor şi necinste de la vecini, şi râs din partea vrăjmaşilor şi a stăpânitorilor şi cădere şi batjocură. Şi iarăşi, zic că toate cele mai sus să le faci cu adevărat, pentru ca în veci, să te bucuri.

Dumnezeului nostru slavă, acum şi pururea şi în vecii vecilor! Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida din 26 iulie

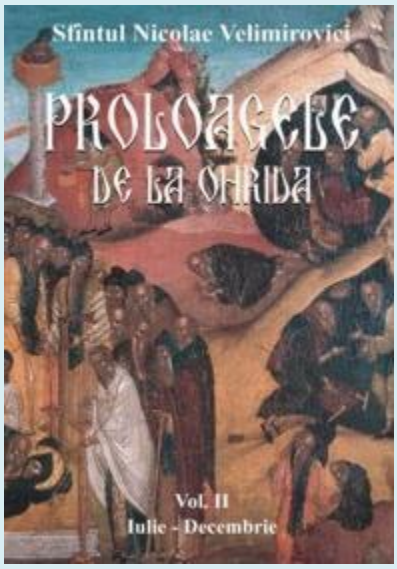

Pomenirea Sfântului sfinţit mucenic Ermolae

Sfântul Ermolae a fost preot în Nicomidia în timpul domniei împăratului Maximian. El a fost între cei două mii de mucenici pe care împăratul i-a osândit să fie arşi de vii, împreună cu biserica în care se aflau (vezi pomenirea la 28 decembrie).

Dar prin Purtarea de Grijă a lui Dumnezeu s-a întâmplat că sfinţitul Ermolae, împreună cu alţi doi preoţi, Ermip (Hermippas) şi Ermocrat (Hermocrates) au scăpat de moartea aceasta.

La vreme după aceea Sfântul sfinţit Ermolae 1-a botezat pe cel care avea să fie Sfântul mare mucenic Pantelimon, doctorul fără de arginţi, împreună cu care a şi fost judecat, torturat şi omorât prin decapitare.

Ermip şi Ermocrat au luat şi ei mucenicia împreună cu dânşii şi cu toţii au fost încununaţi cu cununile biruinţei şi slavei în împărăţia lui Hristos.

Ei au luat cu cinste mucenicia cam pe la anul 304.

Pomenirea Sfintei cuvioase muceniţe Paraschevi

Această Sfântă muceniţă s-a născut la Roma din părinţi creştini, fiind crescută de mică întru toată rânduiala credinţei în Hristos.

Sfânta Paraschevi s-a ostenit pururea cu bucurie mare şi cu râvnă să împlinească toate poruncile lui Dumnezeu. Crezând cu tărie şi ducându-şi viaţa conform credinţei, Sfânta Paraschevi i-a îndrumat şi pe alţii la calea mântuirii sufletului şi a vieţii duhovniceşti.

După ce părinţii ei au murit, fiica Paraschevi a împărţit toată moştenirea ei săracilor şi s-a tuns întru îngerescul chip. Ca monahie ea a predicat credinţa creştină cu o râvnă încă şi mai arzătoare, neascunzând-o şi neascunzându-se de nimeni, cu toate că în acele timpuri stăpânirea romană dezlănţuise deja persecuţiile cele sângeroase împotriva creştinilor.

Astfel, comunitatea evreiască, a celor plini de toată răutatea, au denunţat-o pe Sfânta Paraschevi pentru vina de a predica credinţa interzisă, drept pentru care Sfânta a fost adusă la judecată înaintea împăratului Antonin. Toate linguşirile împăratului nu au putut să zdruncine credinţa roabei lui Dumnezeu. Ei au torturat-o apoi cu foc, aşezându-i pe cap un coif încins la roşu. Dar Domnul a izbăvit-o tainic de la aceste chinuri şi eliberată fiind, muceniţă a părăsit Roma.

Ea a călătorit din cetate în cetate, întorcându-i pe păgâni la credinţa cea adevărată. Ea a mai stat la judecată înaintea stăpânitorilor şi judecătorilor în încă două cetăţi şi a fost torturată sălbatic pentru credinţa în Stăpânul Hristos, chinuri în timpul cărora ea a lucrat multe minuni şi din care, cu puterea lui Dumnezeu, s-a vindecat repede şi minunat.

Ca întotdeauna păgânii atribuiau minunile ei vrăjitoriei, iar faptul că se însănătoşea minunat din torturi, necuraţilor lor zei.

Sfânta muceniţă Paraschevi i-a zis odată cezarului care o tortura: „O, cezare, nu zeii tăi m-au vindecat pe mine, ci Domnul meu, Dumnezeul şi Stăpânul, Iisus Hristos."

La sfârşit, un oarecare cezar pe nume Tarasie i-a tăiat capul cu sabia. Astfel această slăvită muceniţă şi-a încheiat alergarea acestei vieţi pline de roadele bogate ale luptelor duhovniceşti.

Sfintele ei moaşte au fost mutate la Constantinopol. Ea a luat cu cinste mucenicia pentru Hristos în veacul al doilea.

Pomenirea Sfântului cuvios Moise, ungurul

Acesta a fost de la curtea tânărului cneaz rus Boris. Când ticălosul Sviatopolsk cel fără de Dumnezeu 1-a ucis pe Boris, Moise a scăpat cu fuga şi s-a adăpostit la Kiev. Puţin mai după aceea el a fost luat rob în Polonia, de către regele polonez Boleslav şi a fost vândut pe o mie de bani de aur unei tinere văduve depravate, al cărei bărbat fusese ucis în război. Această depravată a voit să se destrăbăleze cu Moise, care însă a respins-o cu tărie, căci el îşi făgăduise viaţa lui Dumnezeu întru toată curăţia sufletului şi trupului.

Ea atunci i-a oferit ca să îl ia de bărbat după lege, dar el a respins-o cu aceeaşi tărie. Acela a fost timpul în care în taină, Moise a izbutit să se îmbrace întru îngerescul chip, tuns fiind de către un monah athonit şi aşa s-a înfăţişat înaintea stăpânei lui îmbrăcat în haine călugăreşti.

Pentru aceasta, stăpâna cea desfrânată 1-a legat şi a poruncit să fie biciuit cu sălbăticie şi castrat. Ea 1-a chinuit pe mucenicul Moise cu tot felul de chinuri timp de cinci ani.

Dar regele polonez Boleslav a fost ucis pe neaşteptate într-o răscoală, în timpul căreia această depravată a fost ucisă şi ea.

Sfântul şi mucenicul Moise a fost astfel liber să scape şi să se întoarcă la Kiev, unde s-a închinat vieţii celei de rugăciune, de tăcere şi de linişte.

Omorându-şi însuşi întru sine patimile cele amarnice ale trupului, a putut după aceea şi altora mulţi să le ajute să biruiască în acest cumplit război.

Sfintele lui moaşte s-au aflat făcătoare de minuni, mulţi primind vindecarea la ele (vezi viaţa Sfântului Ioan mult pătimitorul, la 8 iulie).

După ce a mai vieţuit întru monahiceştile şi sihăstreştile nevoinţe timp de zece ani în Lavra Peşterilor, Sfântul mult pătimitor Moise, ungurul s-a odihnit întru Domnul în douăzeci şi şase de zile ale lunii iulie, din anul 1043, strămutându-se la feciorelnica împărăţie a lui Hristos.

Cântare de laudă la Sfântul Moise, ungurul

Moise lui Dumnezeu viaţa şi-o a făgăduit,
Întru întreaga curăţie.

El liber e cu duhul,
chiar în cătuşa sclaviei,
Şi liber dă răspuns desfrânatei stăpâne,
Ce sclavă e, legată cu necurate patimi:
„Ce bărbat vreodată mântuitu-şi-a sufletul
de necuratele patimi,
uitându-se în gura unei femei?
Din cauza femeii Adam a pierdut Raiul.
Din pricina Dalilei Samson cu ruşine-a pierit.
Sedus de femei, marele Solomon, atot înţeleptul,
Intru cea de râs idolatrie s-a prăbuşit.
Al lui Irod cap sucitu-l-a o femeie,
Şi pentru o desfrânată Irod
Capul Botezătorului Ioan l-a tăiat.
Lui Dumnezeu îi sunt eu rob, femeie,
Deci nu mă tulbura!
Cată-ţi însoţitor dintru a ta lume,
Căci eu ţie nicicum mă voi pleca.
Cu tine împreună nu-i nici o fericire,
Eu curat vreau să fiu, pentru Dumnezeu:
Aceasta-i sfânta datoria mea.
Nici linguşiri, nici aur, nici toată-a ta putere
Nu mă vor rătăci, nici în trup, nici în suflet.
Dumnezeul meu, Cel Atotputernic,
El mă va ajuta, curăţia să-mi ţin.
Curăţia e sfântă, căci curate sunt
Apele ce în Rai şipotesc.
Curat e Dumnezeu, Cel Care pe noi
Curaţi ne-a zidit.
El voieşte ca noi
Curaţi să fim şi curaţi fiind,
Să ne mântuiască.
Curăţia, femeie, slava creştinului este!"

Cugetare

Nici de cea mai mică patimă nu poate scăpa omul fără o mare luptă. Sfinţii Părinţi au numit întotdeauna patima desfrânării şi prea desfrânării, moarte. Când desfrânatul se izbăveşte de patima desfrânării, este ca şi cum el ar învia din morţi.

Pentru cei care vieţuiesc în lume, patima desfrâului se stârneşte cel mai adesea prin simţul văzului, câtă vreme pentru cei care vieţuiesc în singurătatea schiturilor această necurată patimă, ca şi altele, se stârneşte prin închipuire şi imaginaţie.

Sfânta cuvioasă Sara, care a fost o mare nevoitoare, s-a luptat cu greaua patimă a desfrâului timp de treizeci de ani. Ea se lupta cu această patimă şi o biruia întotdeauna cu rugăciunea.

Odată dracul curviei a venit aievea înaintea Sarei şi i-a zis: „M-ai biruit!"

Dar Sara a răspuns cu smerita înţelepciune: „Nu eu, ci Domnul meu Hristos."

De atunci, gândul desfrânării a părăsit-o pentru totdeauna.

Când Sfântul cuvios Pimen a fost întrebat cum poate omul să se lupte cu dracul curviei.

Sfântul a zis: „Biruindu-şi mai întâi stomacul şi limba, omul va putea după aceea să se stăpânească desăvârşit pe sine întru toate."

Sfântul Antonie cel mare a zis că în trup sunt trei feluri de porniri: „întâia este a firii, a doua este din lipsa de măsură în hrană, iar a treia este de la diavoli."

Alţi Părinţi socot că mânia şi mândria întăresc patima curviei. Cu toţii însă afirmă că, în afară de paza omului asupra lui însuşi şi a străduinţelor lui, este neapărată trebuinţă de ajutorul lui Dumnezeu în dezrădăcinarea cu totul a acestei grele şi urâte patimi.

Viaţa Sfântului cuvios Moise, ungurul, printre mulţi alţii, este o dovadă că omul poate, dacă voieşte, să se păzească curat. Sfântul cuvios Moise a vieţuit cincizeci de ani în lume şi zece în mânăstire. El deci s-a nevoit timp de şaizeci de ani pe acest pământ, întru toată feciorelnica curăţie.

Luare aminte

Să luăm aminte la minunata biruinţă asupra Amoreilor (Iosua 24):

- *La cum a trimis Dumnezeu viespi înaintea poporului lui Israel, care i-a gonit de la ei pe regii Amoreilor, care astfel au fost bătuţi de Israel;*
- *La cât de puternic este Domnul Dumnezeu, la cum îi surpă El pe mândri şi pe nedrepţi, prin intermediul unor lucruri foarte mici.*

Predică despre nenorocirea celor care se leapădă de Hristos după ce L-au cunoscut pe El

Căci dacă, după ce au scăpat de întinăciunile lumii, prin cunoaşterea Dom-nului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, iarăşi se încurcă în acestea, ei sunt învinşi; li s-au făcut cele de pe urmă mai rele decât cele dintâi.

Fraţilor, strălucitoare sunt razele soarelui, dar mai strălucitoare sunt cuvintele acestea ale sfântului apostol. Căci razele soarelui luminează trupurile, fraţilor, iar sufletele nu le pot nicicum lumina: pe când ale Apostolului cuvinte luminează cu adevărat sufletul. Apostolul vede cu limpezime înălţimile şi adâncimile sufletului omenesc, pe care le luminează cu cuvintele lui, din dragoste arzătoare faţă de noi, ca noi cunoscându-le, să putem păşi sigur şi fără să ne temem pe calea mântuirii noastre.

El în cuvinte puţine ne dă două învăţături de căpetenie.

- ✓ *Prima este că nimeni nu poate scăpa de ticăloşia şi necurăţia lumii acesteia decât prin cunoaşterea Stăpânului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Fără cunoaşterea Stăpânului Hristos, nimeni nu poate să vadă sau să cunoască necurăţia acestei lumi şi fără cunoaşterea Lui nimeni nu poate să scape şi să se curăţească de întinăciunea lumii.*
- ✓ *A doua învăţătură este aceea că omul care, după ce L-a cunoscut pe Stăpânul şi Mântuitorul Iisus Hristos fugind de necurăţia lumii, se întoarce iar la întinăciunile ei, atunci unuia ca acesta i se fac cele de pe urmă mai rele decât cele dintâi. Căci cunoscând lumina, el se întoarce înapoi la întuneric, care i se face acum lui mult mai întunecat decât înainte. Şi cunoscând dreptatea, el se scufundă din nou în nedreptăţi, primind pentru aceasta o pedeapsă mult mai cumplită. Şi cunoscând sfinţenia, el cade înapoi întru sălbăticie, făcându-se astfel mai sălbatic decât oricând înainte.*

Sfântul apostol nu pregetă să îl compare pe cel care cade astfel cu câinele care se întoarce înapoi la vărsătura lui şi cu scroafa care, după ce a fost spălată şi ţeselată, se întoarce să se bălăcească în noroi.

Oricine Îl cunoaşte pe Domnul Dumnezeu Iisus Hristos cunoaşte şi cele ce îi sunt de trebuinţă spre mântuire: căci el primeşte o vedere nouă cu care vede toate întinăciunile, minciunile şi nedreptăţile lumii şi primeşte şi puterea ca să fugă de ele.

De aceea el trebuie să lupte, el nu are voie să privească înapoi, căci îl paşte primejdia ca să cadă iar şi de data aceasta, veşnic. El nu are voie să îl ispitească pe Dumnezeu de mai multe ori: căci dacă Dumnezeu i-a ajutat grabnic întâia oară, El nu se va mai grăbi aşa de mult să îl scape şi a doua oară şi şi mai mult va dura până ce îl va scăpa a treia oară.

O, cât de luminătoare ne sunt nouă cuvintele sfântului apostol, fraţilor!

O, Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, cela ce eşti Atotputernic şi Multmilostiv, nu Te depărta de la noi în ceasul neputinţelor noastre, ci ne izbăveşte pe noi când întinăciunea acestei lumi voieşte să ne înghită iar, Căci noi numai Ţie ne închinăm şi pe Tine Te slăvim în veci. Amin.

Icoane

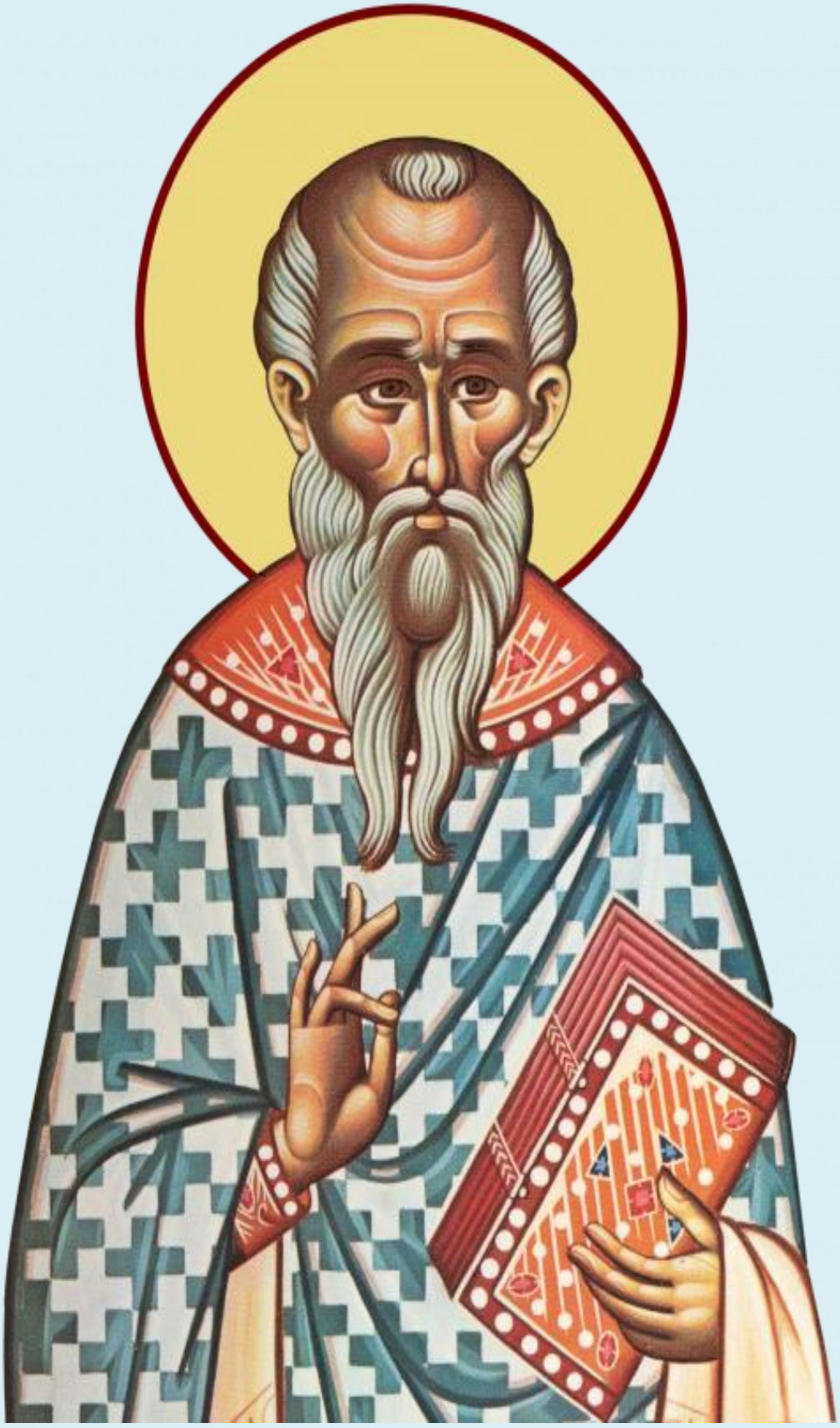

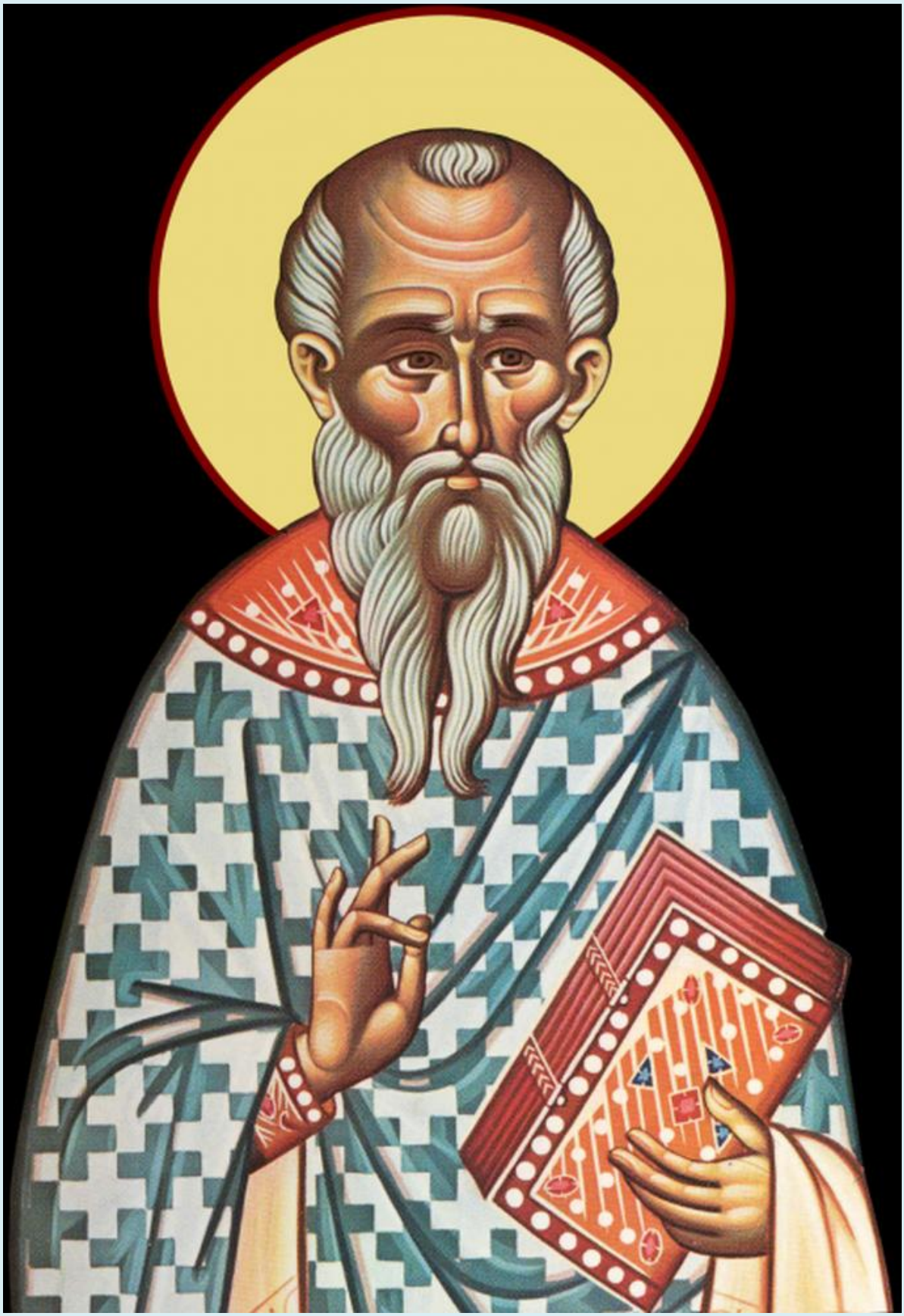

СЩЕНОМЧНКЪ
ЄРМОЛАЙ
НИКОМИДІЙСКІЙ

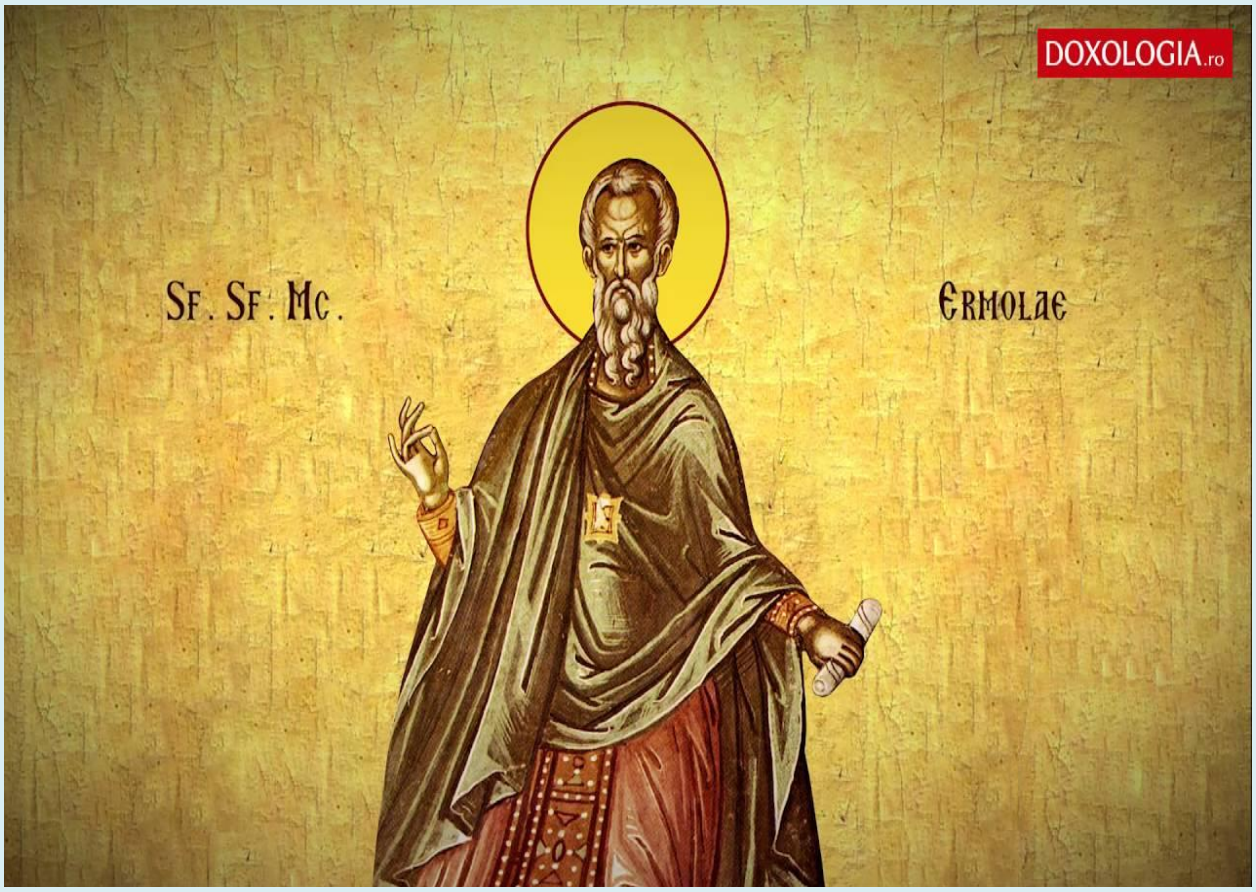
DOXOLOGIA.ro
Sf. Sf. Mc.
Ermolae

DOXOLOGIA.ro
Sf. Sf. Mc.
Ermolae

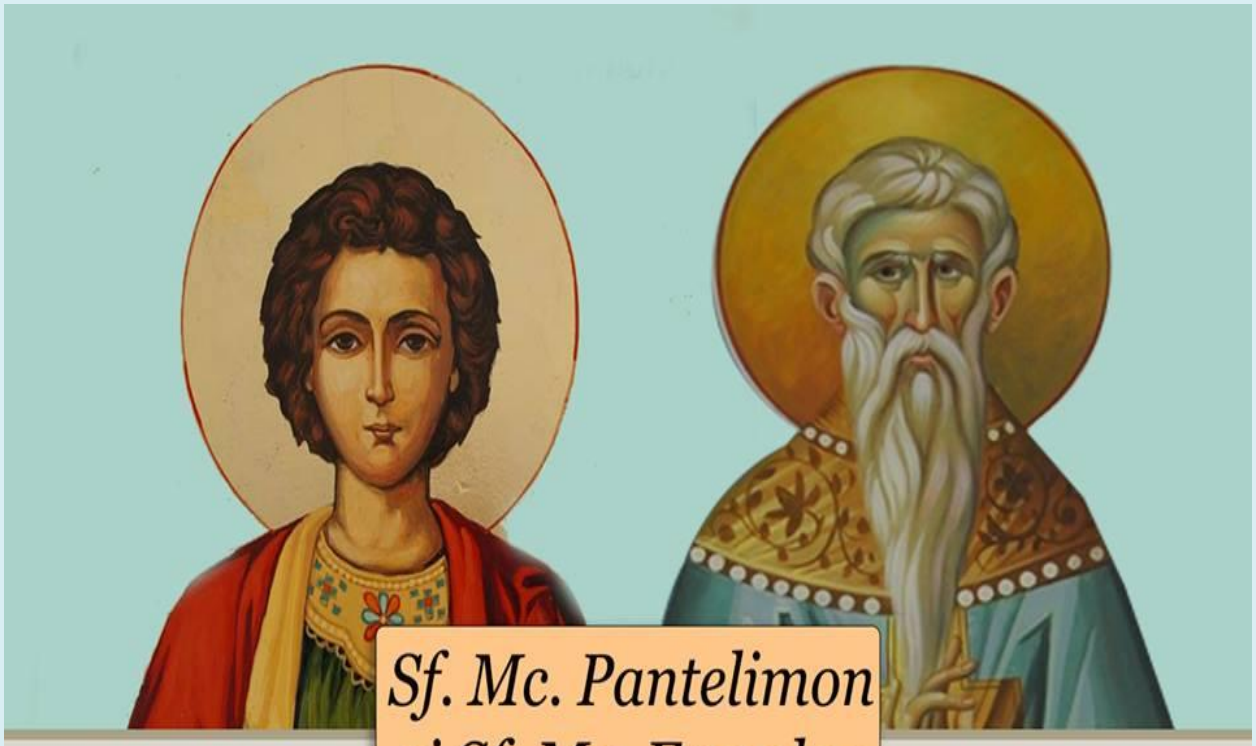

Sf. Mc. Pantelimon și Sf. Mc. Ermolae

- au trăit în Roma în vremea împăratului Maximian;

- Sf. Mc. Ermolae a fost mentorul Sfântului Pantelimon;

- au suferit moarte martirică prin decapitare;

- Sf. Mc. Ermolae este pomenit în data de 26 iulie, iar Sf. Mc. Pantelimon în data de 27 iulie.

BASILICA.RO

Troparul Sfântului Sfinţit Mucenic Ermolae

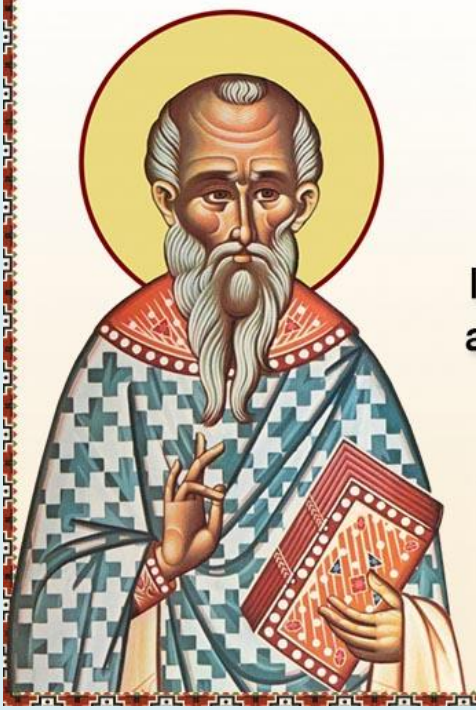

26 Iulie - Glasul 4

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Troparul Sfântului Sfinţit Mucenic Ermolae

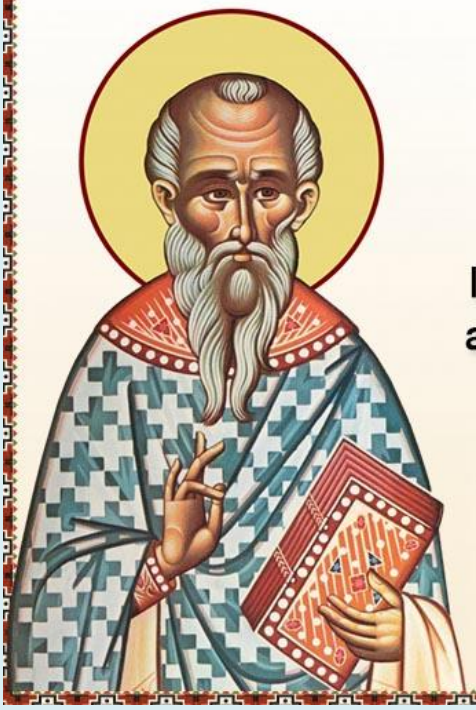

26 Iulie - Glasul 4

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Petrecând cu bună credinţă ca un sfinţit, ai primit cununa muceniciei şi stingând jertfele cele idoleşti, ai fost bun păstor turmei lui Hristos, prea înţelepte şi dascăl adevărat al Sfântului Pantelimon pentru aceasta, cu cântări te cinstim pe tine, zicând: mântuieşte-ne pe noi pururea din nevoi prin rugăciunile tale, părintele nostru Ermolae.

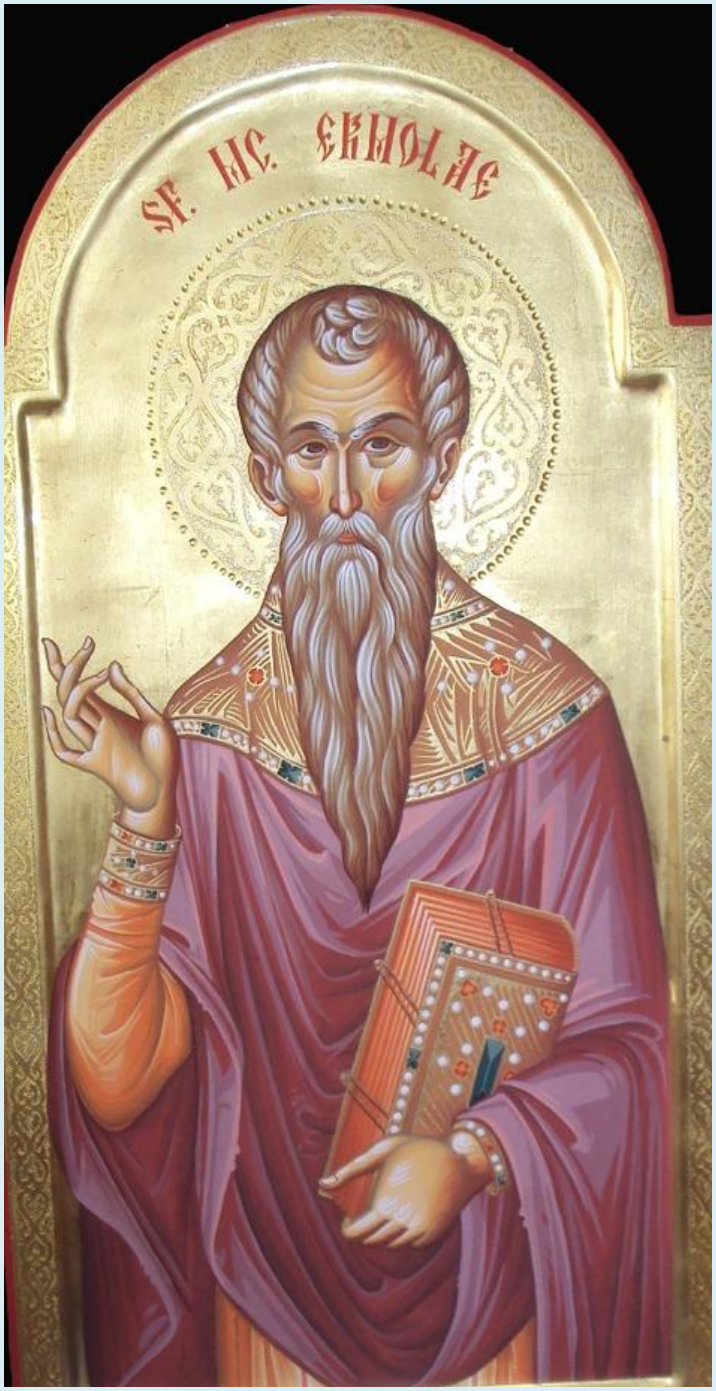

Bucură-te, Sfinte mucenic Ermolae!